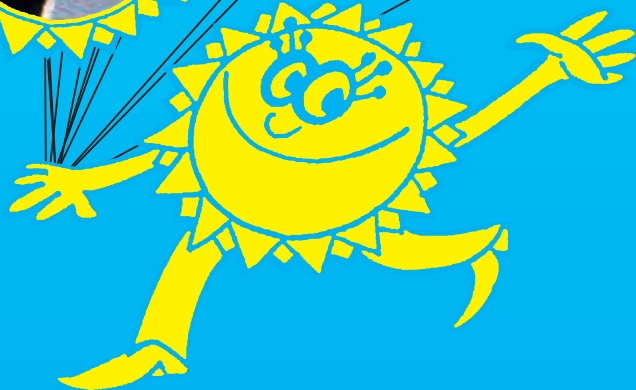

10 LET LOUTKÁŘSKÝCH SOUBORŮ

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE
„NA VÝSTAVIŠTI“
MLADÁ BOLESLAV
www.ddm-mb.cz

...my jsme ti blázni, blázni z povolání, my jsme ta banda, banda Kašparů...

Milý čtenáři,
místo úvodu či předmluvy se pokusím odpovědět na několik otázek týkajících se této publikace.

Otázka první: Komu je určena?

Přeci všem, kteří byli či jsou jakýmkoliv způsobem spjati s loutkářskými soubory Kašpárek a Jitřenka: současným i bývalým členům souborů, našim divákům, mecenášům, příznivcům, a všem, kteří soubory svou tvorbou podporují.

Otázka druhá: Jaký je smysl této publikace?

Vytvořit první ucelený dokument o desetileté činnosti divadelních – loutkářských souborů DDM. Můžete prohlásit, že deset let činnosti není tak závažné jubileum, ale zkuste se na to podívat očima dětí, je to značná část jejich života. A zkuste si vzpo-

menout, co se událo ve vaší profesi nebo rodině před deseti lety. Nemůžete si vybavit data a události? Pak je nejvyšší čas začít pátrat a vypátrané zapsat.

Otázka třetí: Obsahuje publikace všechno?

Kdepak. Nebyla by to útlá brožura, ale kniha. Spousta našich společných zážitků ze zájezdů, soustředění a zkoušek je zachycena na mnoha DVD, které vypovídají o uměleckém vývoji dětí, a zejména o vnitřním životě obou souborů.

Smiř se prosím s tím, že z archivních šanonů a šuplíků vybírá člověk, který je s činností souborů svázán dvojí pupeční šňůrou. Ta první vede od ředitelské židle a ta druhá od pedagoga, kterého děti oslovují „Hani“. Toto druhé spojení je stále aktuální a velmi emotivní, protože za celou tu dlouhou dobu jsme se navzájem nikdy nezklamali.

JAK TO VŠECHNO ZAČALO

I když je historie loutkářských souborů relativně mladá, její začátek musíme hledat v minulém století. A jak už to v historii chodí, svou roli zde zahrály i náhody.

Za poměrně dlouhou dobu mého působení v Domě dětí a mládeže jsem měla to štěstí, že se mi splnilo docela dost, na první pohled nerealizovatelných, snů. K jejich naplnění vždy přispěli pracovití kolegové a příznivci, kteří těmto vizím více či méně věřili. Sen o divadle ležel dlouho v šuplíku méj fantazie a vykukoval ven v podobě dramatického kroužku, který jsem vedla v Klubu na Zámku. Výrazněji pak už v podobě lekcí dramatické výchovy, jež se staly stěžejním obsahem činnosti tehdy nově vzniklého oddělení dramatické výchovy. Loutkové Pohádky z kufru, které hrály moje kolegyně Libuše Šolcová, Hana Pelantová a Míla Langrová pro děti z mateřských škol, byly dalším nakročením k divadelnímu oboru. Ale bohužel zůstalo jen u nakročení.

Další události ovlivnila shoda náhod a okolností:

Na jaře v roce 1998 se na loutkové divadlo JITŘENKA se sídlem v Brně snesla pohroma. Rozhodnutím tehdejšího Magistrátu města Brna bylo divadélko zrušeno. Loutky osiřely a tehdejší ředitelka divadla paní Pavla Foralová spolu se svým otcem panem Františkem Pískem pro loutky hledali nové působiště. Zejména pan František Písek, zakladatel a významný režisér divadla Jitřenka, si přál, aby se loutky dostaly opět k divákům. Některé inscenace našly útočiště v chrudimském Muzeu loutek a zbývající fundus čekal na svůj ortel, který v podobných situacích nebývá bohužel příliš příznivý.

Tehdy se obrátil pan Písek na svého dlouholetého kolegu Jaroslava Vidlaře s žádostí, aby našel pro tento fundus uplatnění.

Onen kolega nedlouho před těmito událostmi našel odvalu vstoupit ve svazek manželský a za životní partnerku si vybral právě mne a stal se tak zároveň i občanem Mladé Boleslavi.

A shodou okolností se v DDM nacházel sál a jeviště, našly se i skromné skladové prostory a tak se v parném létě stěhovala do Mladé Boleslavi první část výbavy. Ta hromada

věcí se nevešla ani na kamion s přívěsem a zcela zaplnila velký sál Domu dětí doslova až ke stropu. Prázdniny byly tedy ve znamení přebírání, třídění a likvidování všeho nepotřebného. Loutky a rekvizity vzorně uloženy zůstaly v depozitáři a čekaly na svou chvíli. Ta závisela na tom, zda se najde pokračovatel jejich života.

V létě 1999 jsme dokončili stěhování zbývajících uměleckého i provozního materiálu z Brna. Je pravda, že jsme zaslechli mnoho pochybovačných názorů na to, k čemu bude to „harampádí“ sloužit.

Kromě toho, že přivezeným nábytkem se vybavil KDM v Benátkách nad Jizerou, zdál se zbývajících materiál momentálně přebytečný a představy ředitelky DDM o klasickém loutkovém divadle připadaly většině spolupracovníků jako neuskutečnitelné sny. Snad pro některé akce s dětmi by se mohly loutky použít jako dekorace.

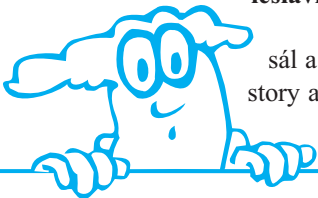
Ale shodou okolností v Domě dětí v té době začínal pracovat divadelní kroužek vedený paní Vlastou Šléglou. Působil v Bakově nad Jizerou, odkud také děti pocházely, a byl zaměřený na činoherní dramatickou tvořivost – ale troška naděje, že by je mohly loutky zaujmout, zde byla. Později uvidíme, jak důležitou roli tato skupina dětí sehrála.

A další náhoda:

Někdejší členka brněnského souboru JITŘENKA Martina Večeřová se provdala do Mladé Boleslavi a přišla na konkurz žadatelů o pracovní místo právě do DDM. Ucházela se o místo chovatelky na oddělení přírodovědy a to také získala. Při konkurzním pohovoru však vyšly najevo i její umělecké ambice. Na tuto informaci jsem byla nesmírně vnímavá a bylo mi hned jasné kde jejich zkušenosti využít. Myslím, že i pro ni bylo milým překvapením, když v novém působišti našla výpravu z inscenací, ve kterých sama hrála. A tak „žačka“ loutkářského barda Františka Píška dostala šanci pokračovat v jeho díle.

*Mgr. Hana Vidlařová
emeritní ředitelka*

DDM „Na Výstavišti“ Mladá Boleslav

TÁPÁNÍ

Od myšlenky k výsledku bývá vždy cesta trnitá. Ani v tomto případě tomu nebylo jinak. Martina Večeřová kolem sebe soustředila skupinku dětí ve věku 6–9 let. A jak už tomu bývá u začátečníků, jejich činnost nebyla nijak nápadná, ba chvílemi se zdála i ztracená. Tato skupina dětí si zvolila název „**KAŠPÁREK**“.

Co si z té doby pamatuje jeden ze zakládajících členů souboru?

Michal B. – tehdy 6 let

„...Pamatuju si, že první schůzka byla na Pavilonu a byly tam jen nějaké řeči, že paní Večeřová bude ráda, když jí budeme říkat Martino apod.

Na druhý schůzce vytáhla nějaký loutky. Já měl stříbrného beránka a druhý k tomu byl zlatý.

A pak se to tak nějak divně střídalo, jedna schůzka byla na Pavilonu, další nahoře na Vile ...a tam jsme myslím začali dělat na Kouzelných dvířkách.“

Ale zájem dětí narůstal a přibývaly i děti starší. Do dalšího školního roku už vstupovaly soubory dva – **KAŠPÁREK I** a **KAŠPÁREK II**.

Ale opusťme na chvíli Kašpárky a vraťme se k souboru, který vedla Vlasta Šléglová. K jeho významné úloze se dostaneme trochu oklikou.

Dům dětí spolupracuje od roku 1993 s podobným zařízením „Jugendcafé“ v partnerském městě Dieburg. V roce 1999 se uskutečnil náš první společný projekt. Výstupem byl úspěšný videofilm „Alles Böhmisches Dörfer“, který vytvořila mládež. Zejména v Německu byl tento videofilm přijat velice pozitivně. Snad i proto přišla z Německa výzva k další spolupráci. A protože první projekt odborně zabezpečovali němečtí kolegové, byla tentokrát řada na nás.

Pro pochopení dalších souvislostí uvádím náš nový projekt ve zkrácené formě.

Název projektu: „PO ŠPIČKÁCH“ – „AUF LEISEN SOHLEN“
Cíl projektu: Otevřít nové možnosti pro vzájemné poznávání českého a německého naturelu.
Cílová skupina: Mládež ve věku 13–15 let
Odborné vedení: Jaroslav Vidlař a Vlasta Šléglová
Materiál a pomůcky: zajišťuje DDM „Na Výstavišti“ v Mladé Boleslavi
Partner: Paul Huttarsch – „Jugendcafé“ Dieburg

Obsah projektu:

Předchozí zkušenosti z práce s uvedenou věkovou skupinou nás přesvědčily o tom, že k hlubšímu poznání rozdílného pohledu na svět a rozdílného přístupu k vzniklým situacím nestačí pouze společný pobyt s rekreačním programem. Takto realizovaná setkání a snahy o vzájemné přiblížení mládeže, vedly dost často ke konfliktům, které vyplývaly z povrchního vnímání vzniklých situací a z malého prostoru k pochopení způsobu myšlení či k chápání reakcí zúčastněných. Zcela jiná situace nastala při práci se skupinami mladých lidí, které měly vytyčený společný cíl. Mládež, která je motivovaná společným záměrem je nucena k daleko hlubší komunikaci.

Hledali jsme takové téma společné činnosti, které by pomohlo nahlédnout do nitra mladých lidí obou národností.

Z uvažovaných druhů dramatické práce jsme nakonec zvolili formu černého a luminiscenčního divadla, neboť technika tohoto žánru umožňuje zachování určité inkognity jednotlivých protagonistů před vrstevníky – diváky. Také může přispět k odstranění ostychu, k hlubšímu výrazovému projevu, k snadnějšímu pootevření vlastního nitra a tím i k přesvědčivému sdělení myšlenky. Sami účastníci projektu by se měli na základě svých životních zážitků, představ i snů podílet osobitou formou na tvorbě dramatických příběhů.

Sám záměr projektu se dotýká velice citlivých míst v životě mladých lidí. Prožitků, dojmů, vztahů..., pokud si je chceme navzájem sdělit, musíme k nim přistupovat po špičkách.

Přípravná část projektu se uskutečnila v roce 2000. Ke spolupráci se nám podařilo získat Jaroslava Vidlaře. Odborníka, který loutkoherectví vystudoval a potom i přednášel na Divadelní fakultě AMU.

rým na domácí půdě šlo o perfektní prezentaci, nám nedopřáli ani chvíli odpočinku. A i když před premiérou vládla mezi mladými herci značná nervozita, zvládli vystoupení na výbornou a divákům předvedli dvacetiminutový program složený z loutkoherectvých etud.

Německý tisk přinesl podrobné a obsáhlé zpravodajství o projektu. Překlad jednoho článku se podařilo vtěsnat i na stránky Mladoboleslavského deníku.

Po tomto úspěchu přišlo pozvání ke společnému vystoupení s profesionální loutkoherectkou skupinou České televize vedenou Jaroslavem Vidlařem v Theater Moller Haus v Darmstadtu.

Bohužel, zde jsme narazili na nepochopení rodičů českých dětí. Cesta se jim zdála příliš daleká a meteorologické podmínky nepříznivé. A tak situaci 5. 12. 2001 spolu s německou mládeží zachraňovala pouze Romana Pokorná (vůbec nepatřila do souboru) a Petr Nedvěd.

Divadelní kroužek Vlasty Šléglové zanedlouho ukončil svoji činnost. Pro historii divadelních souborů DDM je jeho existence významná zejména proto, že byl u základů úspěšných mezinárodních divadelních projektů.

Na spolupráci s německou mládeží se začal připravovat divadelní kroužek vedený Vlastou Šléglovou. Děti, soustředěné kolem Martiny Večeřové, neodpovídaly totiž věkovým požadavkům německých partnerů.

Na první mezinárodní divadelní dílně se v dubnu 2001 v Mladé Boleslavi sešlo 13 chlapců a dívek ve věku 13–16 let.

První kroky byly nesmírně těžké pro všechny. Kromě lektora neměl nikdo z akterů o tajích černého divadla ani ponětí. Lektor zase neměl ponětí o tom, jak „žít“, hluční a spontánní dokáží být mladí Němci. Jaký to rozdíl od studentů na DAMU!! Nakonec si však lektor získal mládež svým uměním a oni jeho svou sveřepou touhou zahrát kvalitní divadlo.

Pokračování za půl roku v Dieburgu bylo skličující. Všichni všechno zapomněli. O to víc se ale snažili. Zejména Němci, kte-

Češi a Němci roztančili loutky

■ HANA VIDLAŘOVÁ

Mladá Boleslav - V magickém světě černého divadla se uplynulý týden pohybovalo 13 mladých lidí z partnerských měst Mladá Boleslav – Dieburg (SRN). Právě v Dieburgu se uskutečnila druhá část projektu, který v dubnu letošního roku zahájili studenti v Mladé Boleslavi.

Sedm Čechů a šest Němců si zvolilo neobvyklou divadelní formu. Ve zcela černém, speciálně osvětleném prostoru

se pohybují a tančí loutky a rekvizity. Neviditelné ruce černě zakuklených loutkoherců rozehrávají příběh, který se sice odehrává na dvorku, ale paralelně ho lze aplikovat na lidskou společnost.

Příběh, ve kterém nechybí něha, ale ani nadutost, hloupost a asociální jednání. Tuto část divadelního představení nacvičili účastníci projektu už v dubnu v Mladé Boleslavi a předvedli ho také na scéně DDM jako premiéru.

Pozvání na výměnný pobyt s pokračováním projektu bylo načasováno na přelom října a listopadu. Pracovalo se na druhé části představení, zkoušky probíhaly intenzivně celé dny.

Na první pohled se může zdát, že nacvičit představení bez verbálního projevu je snadné. Ti, co se v černých kuklách musí ve tmě dobře orientovat na jevišti a přesně v rytmu hudby vyjádřit myšlenku, dospěli k opačnému poznání.

Doslova ruku v ruce ztvárnili mladí Němci a Češi příběh srozumitelné mezinárodnímu publiku. Výsledek ocenili všichni přítomní. Premiéra představení se uskutečnila na společenském večeru v rámci tradičního dieburgského Martinsmarktu.

Jaroslav Vidlař byl se svými svěřenci spokojen. Projekt, který finančně podpořila obě spřátelená města, byl provázen velkou pozorností tisku.

Je čas se vrátit k našim „**KAŠPÁRKŮM**“, které jsme v našem historickém výkladu opustili na jaře roku 2001. Jejich činnost se slibně rozvíjela. Děti se seznámily s pohybovou kulturou na jevišti, poznaly základy práce s loutkou a **KAŠPÁREK I** předvedl rodičům část inscenace Kouzelná dvířka.

A pak se dostavil problém. Vedoucí obou kroužků, Martina Večeřová, se rozhodla pro návrat do Brna. V DDM po ní zůstaly dvě skupiny dětí s rozpracovanými představeními a s chutí hrát divadlo. Od září 2001 vedla tyto kroužky paní Vlasta Šléglová, v listopadu téhož roku se vedení ujali manželé Vidlařovi. S jejich pomocí dokončily obě skupiny rozpracované inscenace a na jaře 2002 se zúčastnily přehlídky „Dětská scéna“ již pod názvy **KAŠPÁREK a JITŘENKA**.

A protože jaro omlazuje a probouzí city, vrátila se nám z Brna i Martina. V září 2002 otevřela **ROLNIČKU**, přípravku pro začínající herce.

Martina se samozřejmě podílela na činnosti všech hereckých skupin. Děti v souborech přibývalo a rostly nejen do výšky, ale i umělecky. Role nás vedoucích jsme si vymezili následně: organizační záležitosti a loutkohereckou přípravu měla na starosti Martina. Dramaturgie, režie, úprava scénářů a odborné vedení dětí byla a doposud je doména Jaroslava Vidlaře, technické zázemí a hlasovou výchovu jsem si vzala na starost já. V našich začátcích však nebylo nijak obtížné techniku obsluhovat. Měli jsme jeden starý zesilovač a kazetový přehrávač. V této době začínala vznikat i tradice odborných soustředění. A od roku 2004 jsme začali hrát pro školy. Pravda, byla to vždy 2–4 představení na konci školního roku. Postupně přibývalo i zájezdů, a tak mi přibyla i role řidiče mikrobusu. Součástí divadelní rodiny se stal Jaroslav Hromátka. Stal se pro nás nepostradatelný nejen jako řidič druhého mikrobusu, ale zejména pro svou technickou zdatnost a schopnost spravit ledacos či vyrobit dekorace k inscenacím. Zdatně mu byl v těchto záležitostech nápomocen Mírek Rakušan, nyní i Bohumil Machačík. Dalším objevem pro nás byla Mirka Šindelářová. Svým citem pro divadlo a dovedností vykouzlit z odložených textilií působivé kostýmy oslnila nejen nás a diváky, ale několikrát i porotu soutěžních přehlídek. A tak jsme si společně v tom našem divadelním světě žili. Děti dospívaly a postupně opouštěly soubor a odcházely na studia. Po čtyřech letech společné práce odešla i Martina. A u souborů jsme zůstali opět sami.

Byl to velmi náročný a složitý rok. Třikrát se objevil nový zájemce o spolupráci a třikrát to skončilo fiaskem. Žádný z těchto uchazečů si nezískal důvěru dětí a ničím nás nezaujal. Myslím, že tento rok byl zlomový pro oba soubory. Abychom vše zvládli, bylo nutné požadovat po dětech daleko větší samostatnost a zodpovědnost. Bylo úžasné sledovat, jak se snaží a doslova z měsíce na měsíc bylo vidět, jak se mění a zpevňují jakési normy pro spoluexistenci obou souborů a fungování jedinců v nich. Během jednoho roku došlo k úžasné proměně vztahů a chování dětí. Kdybych to neprožila, váhala bych, zda tomu mám uvěřit. Dnes dokáží všichni postavit scénu, zabalit a naložit výpravu a dekorace, postarat se o mladší kamarády....

Přesto, že teď hýřím superlativy, jsem ráda, že jsme už zase tři. Ono je práce kolem takto rozjetých souborů dost, a tak jsme oba příchod Aleny Holíkové do týmu vedoucích přivítali. A nejen my, ale i „kašpárci“ a „jitřenky“. Ona má velký dar přívětivosti a dokáže vnést do veškeré činnosti určitý druh hravosti. Svými občas ztřeštěnými nápady obohacuje zejména program odborných soustředění.

V průběhu let se nám podařilo výrazně vylepšit technické vybavení, díky finančním prostředkům z grantů jsme si mohli k novým inscenacím pořídit loutky, profesionálně řešíme dnes i scénickou hudbu k představením. Dnes už o většině členů souboru Jitřenka můžeme říci, že si vědí na jevišti rady, že mají na svůj věk přiměřené loutkoherecké zkušenosti. Také repertoár tohoto souboru se posunul k náročnějším inscenacím. Tento vývoj ovlivnily hodně naše účasti na loutkářských přehlídkách. Zde se děti musely zařadit mezi dospělé loutkáře a hlavně v této společnosti obstát. Po každém jejich úspěšném vystoupení následovalo očekávání, co nového předvedou příští rok. Stoupá tedy nárok režiséra nejen na herecké výkony, ale i na osvětlení a hudební doprovod a zvukové efekty. Kde jsou ty doby, kdy jsem na vše stačila ve zvukové kabině sama. Dnes máme s Alenou obě plně ruce práce, abychom světelný a zvukový scénář zvládly.

Za deset let společného úsilí dětí a jejich vedoucích se podařilo vytvořit dva stálé loutkářské soubory, které jsou schopné svým uměním reprezentovat město Mladou Boleslav doma i v zahraničí. Soubory za toto desetiletí nastudovaly 16 inscenací a zahrály 212 představení pro cca 20000 diváků. Město Mladá Boleslav a Středočeský kraj reprezentovaly na 27 přehlídkách a festivalech, ze kterých přivezly mnoho ocenění jak za celkový výkon souboru, tak i ocenění za individuální výkony herců.

První vystoupení dětí z Rolničky na Vánočním těšení.

INSCENACE UVEDENÉ SOUBOREM JITŘENKA

ČLOVÍČEK ZE SNU (autor Alexandr Popescu)

Premiéra březen 2002; derniéra červen 2003; počet repríz – 4
Premiérové obsazení: Jana Markupová, Marta Medonosová,
Lucie Páchová, Lenka Kopecká, Veronika Bátková,
Petra Kovandová, Daniel Štochl

KABARET (autor Jaroslav Vidlař)

Premiéra 9. 11. 2002 v Dieburgu; dosud uvedeno 39 repríz
Premiérové obsazení: Jana Markupová, Veronika Bátková,
Petra Kovandová, Daniel Štochl, Jana Brožová,
Martina Kredbová, Eva Dovinová, Petr Nedvěd,
Reinitzer Nikola, Kuhn Anna, Fäth Christian,
Faust Melanie, Weschenbach Christina, Wilkening Evelin

- Inscenace byla nastudována také ve spolupráci s mládeží partnerského města Dieburg (SRN).
- V r. 2003 udělena „Cena Karla Hackera“ – na 28. festivalu pražských amatérských loutkářů.

PYRAMUS A THISBÉ (autor Dr. Josef Šebek)

Premiéra: 14. 12. 2002; dosud uvedeno 24 repríz

KRAKONŮŠ (autor Karel Jangl)

Premiéra březen 2004; derniéra 7. 12.

2006; počet repríz – 22

Premiérové obsazení: Jana Markupová, Veronika Bářková, Karolína Faltová, Petra Kovandová, Daniel Štochl, Kateřina Pažoutová, Martina Kredbová, Jiří Pešek, Blanka Dolečková, Kateřina Roscová, Dominik Žitný

KECAFÁN NEB HACAFÁN, NEJVĚTŠÍ RAUBÍŘ SVÉHO STOLETÍ (autor Antonín Volf)

Premiéra 20. 3. 2004; derniéra duben

2005; počet repríz – 7

Premiérové obsazení: Jana Markupová, Petra Kovandová, Dominik Žitný, Martina Kredbová, Kateřina Pažoutová, Veronika Bářková

VODNÍK (autor Jiří Suchý)

Premiéra 2005; počet repríz – 9

Premiérové obsazení: Jana Markupová, Petra Kovandová, Dominik Žitný, Martina Kredbová, Zuzana Nedvěďová, Adriana Sroková, Karolína Faltová, Jiří Pešek, Blanka Dolečková, Lenka Jizbová, Kristýna Kofránková

- Inscenace byla nastudována i v německém jazyce a uvedena v Dieburgu 28. 5. 2005.

U NÁS V KOCOURKOVĚ

(autor Vojtěch Cinybulk)

Premiéra 3. 3. 2007

Dosud uvedeno 17 repríz

Premiérové obsazení:

Michal Bělka, Karolína Faltová, Jana Markupová, Adriana Sroková, Kristýna Kofránková, Jakub Růžička, Dominik Žitný, Jirka Pešek, Kateřina Pažoutová, Zuzana Nedvěďová, Filip Nedbal, Markéta Růžičková, Anna Lhořanová

POZVÁNÍ (autor Jaroslav Vidlař)

1. premiéra 16. 6. 2007 Dieburg
2. premiéra 29. 9. 2007 Mladá Boleslav

Premiérové obsazení:

Michal Bělka, Markéta Růžičková,
Kristýna Kofránková, Jakub Růžička,
Adriana Sroková, Pavel Řezáč,
Jirka Pešek, Kateřina Pažoutová,
Karolína Faltová, Jana Markupová,
Karolin Huliz, Roald, Kaiser,
Jonas Neumann, Sarah Carina Petri,
Vanesa Pfoehler, Julia Pieper,
Chantal van der Mee

- Inscenace byla nastudována k 10. výročí partnerství měst Mladá Boleslav a Dieburg a uvedena v německém jazyce.

SNĚHURKA A SEDM PERMONÍKŮ

(autor Pavel Polák)

Premiéra 1. 2. 2008

Dosud uvedeno 14 repríz

Premiérové obsazení:

Anna Kulíková, Markéta Růžičková,
Michal Bělka, Anna Lhořanová,
Eva Holková, Jakub Fridrich,
Jakub Růžička, Tereza Preislerová,
Filip Nedbal, Karolína Faltová,
Petra Salaquardová, Simona Suchá,
Pavel Řezáč

ŠNOFONIUS A MORDULÍNA (autor Alois Gallat)

Premiéra 17. 1. 2009

Dosud uvedeno 9 repríz

Obsazení oceněné inscenace:

Pavel Řezáč, Karolína Faltová,
Petra Salaquardová, Eva Holková,
Michal Bělka, Anna Lhořanová,
Anna Kulíková, Markéta Růžičková,
Petra Niklová, Ivana Stehlíková,
Simona Suchá, Tereza Preislerová,
Dominik Holík, Daniel Holík

- Inscenace získala hlavní cenu na 34. festivalu pražských amatérských loutkářů.

INSCENACE UVEDENÉ SOUBOREM KAŠPÁREK

KOUZELNÁ DVÍŘKA (autor Alois Mikulka)

Premiéra březen 2002; derniéra červen 2003; počet repríz – 4
Premiérové obsazení: Dominik Žitný, Karolína Faltová, Kateřina Roscová, Miroslav Lhoťan, Kateřina Pažoutová, Zuzana Nedvěďová, Michal Bělka, Adriana Sroková, Marcela Rajtarová

NARCIS A VÍLA ECHÓ (autor M. Slavík)

Premiéra 14. 12. 2002; derniéra: červen 2003; počet repríz – 4
Premiérové obsazení: Dominik Žitný, Karolína Faltová, Kateřina Roscová, René Rajtar, Markéta Růžičková, Adriana Sroková, Zuzana Nedvěďová, Kateřina Pažoutová

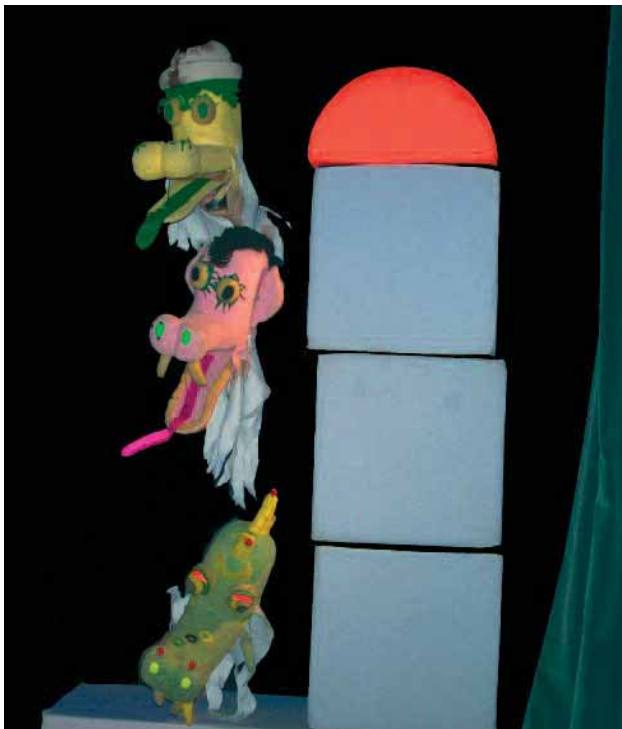
SKÁKAVÁ PRINCEZNA (autor Ladislav Dvorský)

Premiéra 31. 5. 2003; derniéra červenec 2006;
počet repríz – 17

Premiérové obsazení: Karolína Faltová, Markéta Růžičková, Kateřina Roscová, Michal Bělka, Adriana Sroková, Zuzana Nedvěďová, Kateřina Pažoutová, Dominik Žitný, David Rosca, René Rajtar, Jakub Růžička

- V roce 2006 udělena Hlavní cena 31. festivalu pražských amatérských loutkářů.
- Inscenace byla zařazena do hlavního programu 55. celostátní loutkářské přehlídky v Chrudimi, kde se však hrála již ve zcela jiném obsazení.

ČTYŘI POHÁDKY O JEDNOM DRAKOVÍ (autorka Milada Mašatová)

Premiéra 11. 6. 2004; dosud uvedeno 22 repríz
 Premiérové obsazení: Michal Bělka, Lucie Martínková,
 Ivana Stehlíková, Markéta Růžičková, Petra Niklová, Jakub Růžička,
 Anna Lhořanová, René Rajtar, Jakub Večeřa, Kristýna Kofránková,
 Anna Kulíková, Adriana Sroková, Anna Jelínková

O POKAŽENÉ VÁLCE (autor Alois Mikulka)

Premiéra 15. 6. 2006; dosud uvedeno 15 repríz
 Premiérové obsazení: Michal Bělka, Lucie Martínková,
 Ivana Stehlíková, Markéta Růžičková, Petra Niklová, Jakub Růžička,
 Anna Lhořanová, René Rajtar, Jakub Večeřa, Kristýna Kofránková,
 Anna Kulíková, Adriana Sroková

VODNÍK A DUŠE

(autorka Helena Beránková)

Premiéra: 26. 3. 2008

Dosud uvedeno 10 repríz

- Inscenaci ocenila porota 34. festivalu pražských amatérských loutkářů Čestným uznáním.

Obsazení oceněné inscenace:

Tereza Preislerová, Kristýna Kofránková, Jiří Kofránek,
 Jana Pačesová, Luboš Salquarda, Filip Nedbal, Martina Kusá,
 Pavel Řezáč, Simona Suchá, Daniel Vitek, Dominik Holík,
 Daniel Holík

PŘEHLÍDKY A FESTIVALY

V roce 2002 jsme lehce prozkoumali terén soutěžního pódia a už následující rok jsme odvážně vstoupili nejen na dětskou soutěžní scénu, ale zamířili jsme mezi dospělé a zkušené soubory na tradiční loutkářské festivaly do Prahy a do Olomouce. Publikum na těchto festivalech je vždy velice náročné. Je totiž složené vesměs ze samých loutkářů, a tak jsme se museli hodně snažit, abychom v jejich očích obstáli.

2002

DĚTSKÁ SCÉNA – okresní kolo v Mladé Boleslavi

Kašpárek „Kouzelná dvířka“

Jitřenka „Človiček ze snu“

2003

DĚTSKÁ SCÉNA – okresní kolo v Mladé Boleslavi

Kašpárek „Narcis a víla Echó“

Jitřenka „Pyramus a Thisbé“ + „Kabaret“

DĚTSKÁ SCÉNA – krajské kolo ve Stochově

Jitřenka „Kabaret“

28. FESTIVAL PRAŽSKÝCH AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ

– Praha-Kobylisy

Jitřenka „Pyramus a Thisbé“ + Kabaret“

ČECHOVA OLMOUC

Jitřenka „Pyramus a Thisbé + Kabaret“

PRAŽSKÉ, ALE STŘEDOČESKÉ LOUTKÁŘSKÉ JARO / DIVADLO Z LIBOSTI

(Loutkář 3/2003).

Divadelní soubor Jitřenka při Domě dětí a mládeže Mladá Boleslav je novým jevem na loutkářském nebi – Doufejme, že se stane stálíci a nikoliv prchavým meteorem. Nejen ve Středočeském kraji, ale i v celé republice je asi jediným z dětských kolektivů, který se chce soustavně věnovat žánru černého a luminiscenčního divadla.

Loutkář

Dvě uvedené krátké inscenace naznačují, že vůbec nemusí jít o krátkodobé „plácnutí“ do vody, zvláště pokud se bude dětem i nadále věnovat Jaroslav Vidlař, který se před časem stal mladoboleslavským občanem a tady ve prospěch dětí zúročuje své celoživotní loutkářské zkušenosti.

*Šťastnějším a přesvědčivějším počinem je **Kabaret** složený z několika vesměs vtipných scének, kdy se pohyb loutek realizuje na hudební melodii, často až notoricky známé, z nichž se poněkud vylamuje folklórní verbuňk. Tyto scénky nekladou na děti nároky herecké – na rozdíl od parafráze shakespearovské scény ze Snu noci svatojánské **Pyramus a Thisbé**, kterou kdysi dávno (1917) pro loutky upravil dr. Josef Šebek. Naposled jsem tuto scénu viděl ve výtečném provedení dnes už legendárního souborečku MESPACE, vedeného neméně legendárním Rudolfem Zezulou. Mladoboleslavští ještě tomuto úkolu nedorostli a výsledný dojem zůstal víc než rozpačitý. Divák neví, jak je celý příběh pojímán – zda vážně nebo s nadsázkou, zda jde o projev amatérského neumětelství či o „kouzlo nechtěného“. Opravdu, zvládnout černodivadelní techniku na úrovni, umožňující přesvědčivé sdělení příběhu i vyjadřování hlubších záměrů a emocí, Je dosud nad síly mladičkého souboru.*

Proto porota ocenila Kabaret a souboru udělila Cenu Karla Hackera za inspirativní přínos festivalu.

Miroslav Langášek

Jitřenka, soubor Domu dětí a mládeže z Mladé Boleslavi byl na přehlídce jediným dětským souborem a nutno říci, že také na jevišti bylo znát mladickou vervu. Ovšem ten „dětský soubor“ jsou ve skutečnosti sympatické mladé dámy a mladí mužové.

Loutkář V první části pod názvem **Kabaret** předvedli technikou černého divadla pět tanečních a hudebních čísel. Technické zvládnutí loutek mělo téměř punc profesionality. Choreografie byla nápaditá, a tak lze vytknout jen problematické řazení jednotlivých čísel. Nejeфекtivnější dupáci jsou výborným entré, finální kapela je nekonvenčnější.

Druhou část tvořil text starý téměř století. Pod názvem **Pyramus a Thisbé** napsal Dr. Josef Šebek veršovanou hříčku, sepsanou či vlastně opsanou ze „Šekspira“ – jak dodává sám autor. A nutno říci, že tento prastarý text nezestárnul. Je vtipný a mile naivní, prostě jako stvořený pro pimprlata. Živoherecký komentátor, vlastně komentátorka, symbol scénického prostředí, viditelně umístění mluviči a jednoduché loutky (snad je lze označit jako krosnové) – vše působilo úměrně a výsledný dojem na jedničku. Přece však bych vyzvednul mluvu obou protagonistů. Čistou, správnou a věděli o čem mluví. Kdyby to tak znělo na loutkovém jevišti vždycky!

Myslím, že vystoupení mladoboleslavské mládeže svědčí především o známé pravdě, jak je pro kolektiv a zejména mladý určující kvalitní vedoucí. V tomto případě patří potlesk Jaroslavu a Haně Vidlařovým a Martině Večeřové.

Jan Novák

2004

DĚTSKÁ SCÉNA – okresní kolo v Mladé Boleslavi

Kašpárek „Skákavá Princezna“

Jitřenka „Krakonoš“

DĚTSKÁ SCÉNA – krajské kolo Stochov

Jitřenka „Krakonoš“

SETKÁNÍ LOUTKOVÝCH DIVADEL BENÁTKY NAD JIZEROU

Kašpárek „Skákavá princezna“

29. FESTIVAL PRAŽSKÝCH AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ – Praha-Kobylisy

Jitřenka „Krakonoš“

České černé divadlo je slavné v celém světě, ale o souboru Jitřenka Domu dětí a mládeže v Mladé Boleslavi se toho ještě moc neví. Ten totiž hraje rovněž černé divadlo a je jediným souborem mládeže tohoto typu v ČR. Jitřenka ovšem měla nevšední začátek. Poprvé se představila v listopadu 2002 nikoliv doma, ale v Německu, přesněji řečeno v Dieburgu, tehdy boleslavská mládež uvedla družebnímu partnerovi představení nazvané Kabaret.

boleslavský **deník**

Jen tak mimochodem, vzniklo s finanční podporou zdejšího magistrátu. Když se pak předvedli později na přehlídce Čechova Olomouc, kritik Jan Novák v Amatérské scéně napsal: „Ten dětský soubor jsou ve skutečnosti sympatické mladé dámy a mladí mužové. V první části předvedli technikou černého divadla pět tanečních a hudebních čísel. Technické zvládnutí loutek mělo téměř punc profesionality, choreografie byla nápaditá.“ Kritik pokračoval a vyslovil svůj závěr, jak je pro kolektiv, a zejména mladý, určující kvalitní vedoucí. A my prozradíme, jak by ne, když je jím Jaroslav Vidlař, muž, který vodi loutky v České televizi (Jů – Hele apod.) a také čtrnáct let učil na loutkářské DAMU. S ním soubor vede ještě jeho paní Hana a Martina Večeřová.

Na nedávné březnové přehlídce „Dětská scéna“ v boleslavském pavilonu DDM se Jitřenka uvedla novým představením „Krakonoš“. Viděl jsem jej na poslední zkoušce a obdivoval jsem trpělivost vedoucích, jak v klidu opravovali chyby. „Největším problémem této věkové skupiny mladých kolem 16 let je, že mají ještě i plno jiných zájmů, nyní třeba taneční, a tak se ne vždy dokonale soustředí a ne vždy se všichni sejdou na zkoušce,“ líčí situaci Hana Vidlařová, ředitelka DDM Ml. Boleslav, která ovšem neskryvá pýchu nad úrovní Jitřenky. A tak sleduji, jak loutkoherci odění v černém vodi pekaře, vandrovního či Krakonoše, jak se snaží, aby vyšla kouzla, jak si hlídají výkryty (aby bylo vidět jen to, co divák vidět má), a protože na této zkoušce nemají loutkoherci kukly, vidím, na rozdíl od diváků, jaksi do jejich kuchyně. Není bez zajímavosti, že dorost pro Jitřenku se vytváří již nyní v souboru Kašpárek, který se na březnové divadelní přehlídce představil pohádkou Skákavá princezna. Jitřenka s Krakonošem postoupila na přehlídce do krajského kola, které bude ve Stochově.

A abych nezapomněl – svá představení může Jitřenka uvést i na jiných místech než v DDM, stačí se jen ozvat a dohodnout vše potřebné.

Josef Donát

2005

SETKÁNÍ LOUTKOVÝCH DIVADEL BENÁTKY NAD JIZEROU

Kašpárek „Čtyři pohádky o jednom drakovi“

DĚTSKÁ SCÉNA – okresní kolo v Mladé Boleslavi

Kašpárek „Čtyři pohádky o jednom drakovi“

Jitřenka „Vodník“ + „Kabaret“

DĚTSKÁ SCÉNA KRAJSKÉ KOLO STOCHOV

Kašpárek „Čtyři pohádky o jednom drakovi“

29. FESTIVAL PRAŽSKÝCH AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ

– Praha-Kobylisy

Kašpárek „Čtyři pohádky o jednom drakovi“

Jitřenka „Vodník“ + „Kabaret“

ČECHOVA OLOMOUČ

Jitřenka „Vodník“ + „Kabaret“

TRÉGLOVA BĚLÁ – Bělá pod Bezdězem

Kašpárek „Skákavá princezna“

TRÉGLOVA BĚLÁ
25.-27. 11. 2005
V SÁLE ZÁKLADNÍ ŠKOLY
Mladá Boleslav, okresní kolo

25. 11. PÁTEK 20:00	PREMIÉRA MLÁDÍ Soubor: Mladá Boleslav Režie: Jan Novák
26. 11. SOBOTA 10:00	ZAMILOVANÝ INDIÁN Soubor: Mladá Boleslav Režie: Jan Novák
13:00	SLUHA SVOU PÁNU Soubor: Mladá Boleslav Režie: Jan Novák
16:00	RYBA VE ČTYŘECH Soubor: Mladá Boleslav Režie: Jan Novák
18:30	PROLHMANÁ KATTY Soubor: Mladá Boleslav Režie: Jan Novák
20:00	KUŠE ŠPŘENY Soubor: Mladá Boleslav Režie: Jan Novák
27. 11. NEDELE 10:00	SKÁKAVÁ PRINCEZNA Soubor: Mladá Boleslav Režie: Jan Novák
13:00	IRENĚNÝ ZVĚŘEČ Soubor: Mladá Boleslav Režie: Jan Novák

SETKÁNÍ LOUTKOVÝCH DIVADEL BENÁTKY NAD JIZEROU

Poradatel: Loutkové divadlo ROLNIČKA
Místo: Společenský sál ZÁLOŽNA Benátky nad Jizerou I
Sponzoři: MÚ Benátky nad Jizerou, Družstevní závody Dražice s.r.o., DUKAR Benátky nad Jizerou, SBD Benátky nad Jizerou, TOMAN Kbel, Pneu servis Jaroslav Kašpárek, Koloniál u Šulců Kbel, Transcentrum Mladá Boleslav, Tiskárna EX 05 Benátky nad Jizerou

Pátek 11. března 2005 v 8.30 a 10.00 hodin
POHÁDKA Z MEDVĚDÍ CHALOUPKY
Hraje Divadlo z Půdy Klášter Hradiště

Sobota 12. března 2005 v 10.00 hodin
ČTYŘI POHÁDKY O JEDNOM DRAKOVI
Hraje dětský loutkový soubor Kašpárek DDM Ml. Boleslav

Sobota 12. března 2005 v 15.00 hodin
ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA
Hraje Loutkové divadlo Ještěd Český Dub

Neděle 13. března 2005 v 10.00 hodin
KDO ZACHRÁNÍ PRINCEZNU
Hraje Loutkové divadlo Na Židli Turnov

Neděle 13. března 2005 v 15.00 hodin
KAŠPÁREK A ROZÁRKA
Hraje Loutkové divadlo Srdičko Jičín

ČECHOVA OLOMOUČ

Slovanský dům Olomouc společně se Svazem českých divadelních ochotníků Praha, Skupinou amatérských loutkářů a loutkovým divadlem Kašpárkova Hle Olomouc pořádají ve dnech 12.-13. listopadu 2005 neuspořádaný přehlídkový amatérských loutkářských souborů s tímto programem:

Sobota 12. 11. 2005

9:30 hodin	Zahájení MUDr. Miloš Bláha: BUDULÍNEK Městská scéna Zdravotnicko Třebeč velký sál I. poschodí Ing. Fr. Čech: KAŠPÁRKŮV PRVNÍ KROK DO ŽIVOTA Loutkové divadlo Škola Pterov loutkový sál I. poschodí
11:00 hodin	J. Weich: KRÁLOVNA KOLOBEŽKA LD Rolnička Kopyvice velký sál I. poschodí
14:00 hodin	M. Dvořák: SKÁKAVÁ PRINCEZNA LD Město Lázně velký sál I. poschodí seminář o dramaturgii + beseda o představeních
16:00 hodin	
18:00 hodin	

Neštěle 13. 11. 2005

9:30 hodin	Sv. Horváth: SNĚHUŠKA A SEDM TRPASLÍKŮ Růž. ochotnická a přátel loutkového divadla Litoměřice velký sál I. poschodí
11:00 hodin	J. Jaroš – P. Polák: BERÁNČI A OSPALÝ ČERT – PALČEK LS Ptačkov Rakovník velký sál I. poschodí
14:00 hodin	J. Vidlat: VODNÍK – KABARET Dětský soubor Jitřenka Mladá Boleslav velký sál I. poschodí
15:30 hodin	Ing. Fr. Čech: KAŠPÁREK A ŽERTY S ČERTY Kašpárkova Hle Olomouc loutkový sál I. poschodí

Během přehlídky si diváci mohou prohlédnout malnovýtvarnou k nedežitým 90. narozeninám výtvarníka a člena Kašpárkovy Hle Vojtěcha Cinybulka (loutky KR, návrhy, grafika)

Slovanský dům, Hymaisova 11, 772 00 Olomouc, tel.: 585 417 966

ČECHOVA OLOMOUČ POSEDMNÁCTÍ

Ve dnech 12.–13. listopadu 2005 proběhl v Olomouci již 17. ročník festivalu pojmenovaného podle moravského loutkářského průkopníka, autora desítek loutkových her a zakladatele Kašpárkovy říše ing. Františka Čecha. Sedm představení vybraných amatérských souborů dalo divákům i loutkářům navzájem nahlédnout do pestrého výběru námětů i žánrů, tak jak se v současné době na našich scénách objevují.

ROLNIČKA

Atmosféru reprezentativního závěru vytvořily děti z Jitřenky DDM Mladá Boleslav, které vystoupily s černodivadelním Vodníkem a Kabaretem, ukázkou náročného představení vytvořeného pro vystoupení v Německu a ve Francii.

Festival Čechova Olomouc byl doplněn výstavou grafiky, ilustrací, návrhů loutek i jejich realizací – z díla přítele a učitele všech loutkářů Vojtěcha Cinybulka, jehož nedožitá devadesátiny jsme si tak připomněli. Metodická brožura i seminář byly tentokrát věnovány potřebnému tématu, dramaturgii. Tohoto nesebného úkolu se ujal dramaturg pražské Říše loutek ing. Jan Novák. Ten také napsal o letošní ČO fundovaný článek do Loutkáře.

Tady v Rolničce jsme chtěli jen co nejdříve připomenout čtenářům, co u nás bylo „k vidění“. Škoda, že soubory musely většinou brzy odjet, a tak pořadatelé nemohli splnit záměr uvedený i na programu – pobesedovat o jednotlivých představeních. Bylo by o čem, od výběru, režijní koncepce přes vodění loutek až po jevištní řeč.

A tak jen závěrečná písnička Mladoboleslavských udělala tečku, či spíše dvojtečku, pro příště: „potom se sejdem všichni v zákulisí, až za vším spadne opona“. To víte že sejdem. Určitě.

-jn-

2006

1. ROČNÍK FESTIVALU PANA PIPA – Mladá Boleslav

Jitřenka „Pyramus a Thisbé“

Kašpárek „Skákavá princezna“

- Tento festival jsme si vymysleli jako náhradu Dětské scény, o kterou ztrácely regionální divadelní soubory zájem snad pro přílišnou jednostrannost poroty v krajském kole. Pořadatelem festivalu je DDM „Na Výstavišti“ v Mladé Boleslavi a jediným cílem je nabídnout dětským a mládežnickým souborům prožít divadelní svátek společně s diváky a profesionálními divadelníky.

Plán dětí a volání na výstavě Mladá Boleslav **FESTIVÁLEK PANA PIPA**

Účastnický list

DS Jitřenka DDM Ml. Boleslav
Dr. J. Šebek »Pyramus a Thisbé«

24. 3. 2006

Účastnický list

DS Kašpárek DDM Ml. Boleslav
L. Dvorský »Skákavá princezna«

24. 3. 2006

KOMU HRÁLI KAŠPÁRCI? (Mladoboleslavský Deník, 4. 5. 2006)

Mladoboleslavský loutkářský soubor Kašpárek pobavil svými pohádkami již mnohokrát publikum nejen v Mladé Boleslavi. V sobotu se na pohádku **Skákavá princezna** těšily děti v Praze Kobylisích. V divadle Karla Hackera se konal tento víkend 31. festival pražských a středočeských loutkářů, a tak sál zaplnily nejen děti a jejich rodiče, ale také odborná porota a členové dalších soutěžících souborů. Na scéně se střídali amatéři i soubory či skupiny, které v tomto oboru našly i obživu. Jediný dětský soubor mezi dospělými byl soubor Kašpárek, který působí při DDM v Mladé Boleslavi.

boleslavský **deník**

Při konečném hodnocení získali dva loutkoherci naší inscenace individuální ceny: Markéta Růžičková za titulní roli a Dominik Žitný za skvěle vytvořenou postavu kouzelníka. Avšak to poslední milé překvapení pro celý soubor vyslovila při konečném hodnocení odborná porota, ve které byli zastoupeni loutkoherci, animátoři, dramaturgové i divadelní kritici: udělila Hlavní cenu festivalu celému souboru Kašpárek za kultivovanou a vyváženou úroveň inscenace L. Dvorského Skákavá princezna. Soubor byl také nominován k reprezentaci Středočeského kraje na celostátní loutkářské přehlídce do Chrudimi.

31. FESTIVAL PRAŽSKÝCH AMATÉRSKÝCH LOUŤKÁŘŮ – Praha-Kobylisy

Kašpárek „Skákavá princezna“

LETNICE RAKOVNÍK

Jitřenka „Vodník“ + „Kabaret“

Eva Holková, Michal Bělka, Lucie Martínková, Ivana Stehliková, Anna Kulíková, Petra Salaquardová, Markéta Růžičková, Petra Niklová, Jakub Růžička, Anna Lhoťanová, Tomáš Horváth. Uprostřed Jaroslav Vidlař, František Písek, Martina Večeřová (Dominik Žitný – mimo obr.).

MY V CHRUDIMI A REKVIZITY DOMA

Nikdy nezapomenu na ten krásný slunečný den, kdy se celý natěšený a nervózní soubor vydal s inscenací O Skákavé princezně na celostátní přehlídku do Chrudimi. Dorazili jsme k divadlu a začali vybalovat a chystat scénu. Této činnosti jsem se moc nevěnovala, protože jsem ještě nevěděla, jak se scéna staví. Pak jsme se vrhli na vybalování loutek a rekvizit. Okno, dveře, lavička, tamburína, kočky... Kočky?! Kde jsou kočky? A jeje, řekla jsem si v duchu a začala si nadávat. Jakožto jeden ze tří lidí, kteří měli s těmito loutkami hrát, jsem za ně měla zodpovědnost. Dalo by se říct, že přesně třetinu, ale moji další dva kolegové se starali o jiné věci, jako například stojany, výkryty a podobné zařízení, ve kterých jsem se tou dobou ještě nevyznala. I když to na sobě ostatní členové a vedoucí souboru nedali znát, věděla jsem, že mě v duchu obviňují.

Ale teď vím, že to nemysleli zle. Naše paní vedoucí zavolala domů panu Hromátkovi, jestli by se po kočkách nepohlédl a případně nám je nedovezl. Jenže další problém byl, že první představení začínalo přesně za hodinu po našem hrozivém zjištění. I kdyby pan Hromátka loutky našel, tak to nemohl stihnout.

Tou dobou kdy si všichni říkali: „Nemáme kočky! Co budeme dělat?!“... pan režisér pozval na návštěvu svou šikovnost a fantazii a na bílý karton začal kreslit roztomilé obličejíky tří koček. Potom je pečlivě vystříhl a podal nám je. Hlavou mi probleskla myšlenka, že jsou snad ještě hezčí než naše loutky. Celé první představení jsem „prodoufala“, že to soutěžně už pan Hromátka stihne. Když několik minut před začátkem opravdu přijel, měla jsem sto chutí skočit mu kolem krku a děkovat. Společně jsme to zvládli, dalo by se říct. Ale už nikdy bych si nepřála, abychom něco zapomněli.

Petra Niklová

úvahadlo

SKÁKAVÁ PRINCEZNA LS KAŠPÁ REK, MLADÁ BOLESLAV

*úvahadlo
poročovo*

Těžko se mi dnešní příspěvek píše, hlavně proto, že jsme byli svědky poměrně sympatického a soustředěného výkonu mladoboleslavských loutkářů. Těžko se mi hledají slova, protože ve všech svých minulých pracně vytvořených recenzích jsem vždy popisoval svůj divadelní zážitek z toho kterého představení, a to dobrý či méně dobrý, ale z dnešního podvečera prostě

zážitek nemám. Divadlo je předávání energie, vyprávění příběhů, které mě nutí zamyslet se, tvořit si názor, fandit oblíbeným a zatracovat padouchy, smát se směšnému, dojímat se nad smutným, být šťastný, když všechno dojde k vytoženému happyendu. Pohádka o skákavé princezně však ubíhala před mýma očima a já se pouze zamýšlel nad tím ohromným množstvím jistě poctivé práce. Je to škoda, ale před forbinou se spustila imaginární skleněná stěna, díky níž se mě radosti a strasti divadelních hrdinů vůbec nedotkly. Ale určitě musím poděkovat mladoboleslavským, že se snaží držet ten náš pomyslný loutkářský prapor pěkně pevně a vysoko, věřím, že příště přijdou na to, jak onu imaginární skleněnou stěnu zvednout!

Marek Zákostelecký

VAHADLO

Alvy: Vcelku sympatický pokus o komickou pohádku. Celek možná nebyl úplně stoprocentní, ale za to nemohly ani tak děti, jako spíš jejich vedení. Děti si počínaly velmi šikovně. Třeba takový princ Jiří byl sympaticky roztomilý... skoro jako králíček Azurit. Jen pozor, aby si ho někdo neodnesl do peřinky!

Moty: Potěšilo velké barevné divadlo, zdvojené vodění loutek a zaujala mě neviditelná jízda koně v pauzách a nadšení hrajících dětí.

Slamák: S úspěchem výtvarně vyřešili velké plátno velkého jeviště. Zaplnili i prostor velkého divadla svými hlasy, které byly synchronní s voděním loutek, ačkoli šlo o rozdělenou interpretaci. To všechno jsou velké klady a výsledek kázně, která připomíná až kázeň profesionální.

Něco o představení U nás v Kocourkově

PAVEL ŠTĚPÁN

Režisérem inscenace je Jaroslav Vidlař, zkušený znalec a spoluvůdce té nevybranější loutkařiny z produkce České televize. Na výsledek dětského souboru je to samozřejmě znát.

Něco o premiéře

Především – děti se moc bavily. Ty v hledišti i ty, co realizovaly dění na jevišti. I když ty z druhé skupiny se musely vypořádávat s premiérovou, a tudíž správnou, trémou.

Je zcela zřejmé, že vodiči, mluvíci i „živáci“ na jevišti se nesetkávali s úkoly danými inscenací poprvé. A protože u loutek – a konečně i u celého představení – jde o žánr černého divadla, neměli to zejména vodiči právě jednoduché.

Nevyběhnout s loutkou z úzkého pruhu světa, tak zvaného průvanu, udržet sladkost pohybu těla s nohou loutky či s rekvizitou, když každou vodí jiný loutkoherec, to věru snadné není. A navíc samozřejmě uhrát

režii zadané složité pohyby...Herci „živáci“ zase museli uhrát své role v požadované stylizaci, kterou si vyžádal princip použití obličejových masek. Ten sice stylem sblížoval loutku a herce, ale přinášel také větší nárokovat. A mluvíci zase museli

udržet sladkost přednesu s pohyby loutek...Zkrátka to neměli účinkující právě lehké.

Ale – povedlo se nadmíru! Potvrdil to i potlesk za každým dílem, ale hlavně několik vln potlesku při zakončení. Pomohl jistě osvědčený a Jaroslavem Vidlařem vhodně upravený text použité lout-

boleslavský **deník**

kářské hry, ale rozhodující jistě bylo znalé a důkladné vedení režisérem na mnoha zkouškách. Museli být precizní i technici souboru – osvětlovači, zvukaři, stavěči...A samozřejmě že celkovému pěknému výsledku velmi pomohlo i dokonalé výtvarné zpracování scény, tedy kulisy, ale i loutek a kostýmů Josefem Piknerem, stejně jako scénická hudba Jiřího Václava. Každé divadlo, každé představení je výsledkem dlouhé práce. Je moc pěkné, když je na výsledku vidět, že

to byla práce nejen poctivá, ale i radostná. A že je moc dobré, že to v tomto případě byla především práce dětí v jejich volném čase, to je jistě nezpochybnitelné. A záslužné! Což se v tomto případě týká především pana režiséra a všech pedagogů, kteří práci dětského souboru už dlouhodobě obstarávají.

Festival pana Pipa

Mladá Boleslav 29.–30. března 2007

Jak se pečr radost podle receptu pana Pipa:
Do formy se musí dát čira medové směs, čtyři dásně smičky, jeden chlebiček a půlka lechtání. Přidá se jeden kaškovský nos, kůrček Charle Chaplina a shvespět a při centimetreu pagerku šance.
Peče se 33 minuty a cukruje milým úsměvem.
Stanislav Holy

čtvrtek 29. 3. 2007

7.00–8.00
8.10premiéra souboru
mládežní tréning

8.11–9.41

8.11–9.41

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

pátek 30. 3. 2007

7.00–8.00
8.10premiéra souboru
mládežní tréning

8.20–9.20

8.20–9.20

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Dvořákův sbor „Kocíky“ ZŠ Dobruška

Festival se koná za finanční podpory MĚSTSKÉHO ÚŘADU MĚSTA MLADÁ BOLESLAV

32. FESTIVAL PRAŽSKÝCH AMATÉRSKÝCH
LOUTKÁŘŮ – Praha-Kobylisy

Kašpárek „O pokažené válce“

Jitřenka „U nás v Kocourkově“

NE VŽDY TRADICE (výňatek z recenze – Loutkář 3/07)

Než se dostaneme k dalším oceněným inscenacím, musím projevit uznání víc než čestné paní Haně Vidlařové a taky na festivalu nepřítomnému Jaroslavu Vidlařovi. Nejen za práci s mládeží, vlastně už od školáků, které si postupně vychovávají. Černé divadlo je náročný žánr, technicky, ale zejména na souhru všech zúčastněných. A to je podle mě dobře zvolená metoda, jak přimět mladé individuality v teenagerovském věku k cílené spolupráci, vzájemné toleranci. Mikulkova **Pokažená válka** souboru **Kašpárek** (mladší děti) s jednoduchými loutkami – pomety a volně připojenými rukama v bílých rukavicích je toho dokladem a také poskytla prostor pro ocenění slibného hereckého výkonu **Anny Lhoťanové**.

Starší mládež hraje v souboru **Jitřenka** a představila se v neznámé (nenašlápně ani v mé paměti ani knihovně) hříčce **Vojtěcha Cinybulky U nás v Kocourkově**. Kocourkovské téma bylo vždy podnětem k satíře na nejrůznější nešvary – a to v každém režimu – a ani teď nezklamalo. Měsíční svit a nerozvázněné kašpárkovo přání ožíví strašáka a ten je v Kocourkově přivítán jako hrabě, aby úlisností a hloupostí starosty z prostého naivky „vykvetl“ v namyšleného diktátora (každá obec má takové představitele, jaké si zaslouží). Mladí se porvali s těžkým námětem ne zcela bez šrámů, ale nepochybně jsou schopni hru dotáhnout, protože je to baví a zejména – oni vědí o čem hrají.

Vlasta Polednová

KLADNO – „DĚTI NA DVORKU“

Den plný pohádek jsme prožili v kladenském divadle Lampión v roce 2006 a 2007. Vždy jsme si to skvěle užili. Zejména poslední účast byla pro soubor Kašpárek mezní. Bylo to totiž poslední představení souboru (v tehdejším složení). V září 2007 přešli všichni členové do Jitřenky a už v listopadu reprezentovali na festivalu v Úpici.

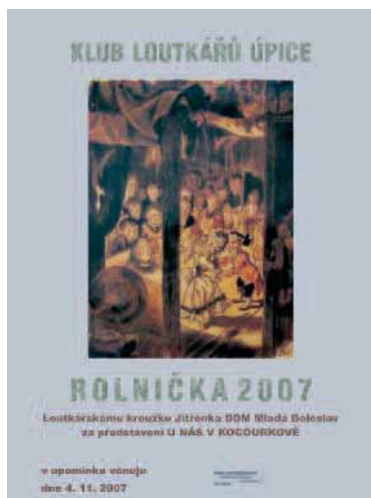
SETKÁNÍ LOUTKOVÝCH DIVADEL – Benátky nad Jizerou

Kašpárek „O pokažené válce“

ROLNIČKA ÚPICE

Jitřenka „U nás v Kocourkově“

ČECHOVA OLOMOUC 10.–11. 11. 2007

Jitřenka „U nás v Kocourkově“

2008

3. ROČNÍK FESTIVALU PANA PIPA – Mladá Boleslav

Kašpárek „Vodník a duše“

Jitřenka „Sněhurka a sedm permoniků“

Přehlídka dětských a mládežnických divadelních souborů slaví už třetí narozeniny.

LUCIE KUČEROVÁ

Mladá Boleslav/ Rozzářené oči diváků, stoupající nervozita účinkujících a jejich následující herecký výkon na pódiu. To bude Festival pana Pípa v Pavilonu Domu dětí a mládeže v Mladé Boleslavi, který začíná zítra 26. března a pokračuje i ve čtvrtek 27. března.

„Je to už třetí ročník nesoutěžní přehlídky dětských a mládežnických divadelních souborů. Festival je určen všem souborům bez ohledu na to, zda jsou členy zájmové organizace či jiného seskupení. Bez ohledu na věkovou adretnost jejich inscenací, žánr či počet účinkujících,“ řekla Hana Vidlařová, organizátorka festivalu.

Pořadatelem festivalu je Dům dětí a mládeže a koná se

za finanční podpory města Mladá Boleslav.

„Naším jediným cílem je, aby soubory předvedly představení pro potěšení své i diváků. Na pomoc účinkujícím jsou připraveni lektori, kteří souborům sdělí své bezprostřední dojmy z představení. Tyto rozhovory jsou vedeny v příjemné atmosféře, ctíme intimitu těchto besed,“ doplnila Hana Vidlařová.

Jediným veřejným kritériem je divácký ohlas. Jeho zveřejněním končí každý festivalový den a jen diváci rozhodnou o tom, který ze souborů získá kromě účastnického listu a upomínkových předmětů také chutnou odměnu.

Novinkou letošního ročníku

PŘEDSTAVENÍ Sněhurka a sedm permoniků domácího souboru Jitřenka. Foto: archiv DDM

je speciální program pro členy zúčastněných souborů, při kterém jim profesionální herci poradí, jak překonat nástrahy a úskalí jevištního projevu.

Role lektorů se pro letošní ročník ujali herci Městského

divadla v Mladé Boleslavi Eva Reiterová a Martin Hrubý, třetím lektorem bude Ondřej Láznovský, loutkoherce, režiséra a umělecký šéf činohry Středočeského divadla v Kladně.

33. FESTIVAL PRAŽSKÝCH AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ – Praha-Kobyliisy
Jitřenka „Sněhurka a sedm permoniků“

SETKÁNÍ LOUTKOVÝCH DIVADEL – Benátky nad Jizerou
Jitřenka „Sněhurka a sedm permoniků“

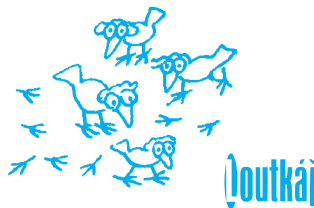
Stejně jako loni přijel dětský soubor **Jitřenka**, DDM Mladá Boleslav. Černodivadelní princip, který se v souboru cíleně pěstuje, se uplatnil ve hře P. Poláka **Sněhurka a sedm permoniků** jen zčásti. Tentokrát dětští herci víc okusili úskalí hry „naživo“ – klasickou pohádku rámuje dohadování dvou děvčat, které se pak „stěhuje“ do černodivadelního prostoru jako spor o to, kdo je krásnější. Bylo poznat, že si na předscéně nejsou tak jisté, zkušenosti pochopitelně chyběly, protože jakmile se mohli „schovat“ za panáka (tým permoniků si stvořili z polštářků na dětské postýlce, jediné reálné dekorace), tréma z nich spadla a byli herecky o třídu lepší.

Vlasta Polednová

Loutkář

2009
34. FESTIVAL PRAŽSKÝCH AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ

– Praha-Kobyliisy
Kašpárek „Vodník a duše“
Jitřenka „Šnofonius a Mordulina“

Vlastně přehlídku „rámovaly“ oba soubory mladoboleslavské. Zahájil v páteční podvečer mladší, prakticky ještě dětský kolektiv **Kašpárek** Domu dětí a mládeže s inscenací hry *Vodník a duše*, která z předlohy Heleny Beránkové vznikla dramaturgií a loutkovou úpravou Jaroslava Vidlaře pro luminiscenční realizaci. Vlastní příběh byl až příliš jednoduchý a poklidný, bez dramatictějších vzruchů, takže nebylo moc o čem hrát, což se stalo handicapem mladičkových heroů, z nichž polovička pracuje v sou-

boru teprve od loňského září. Vidlař jako režisér se rozhodl pro rozdělenou interpretaci, která přes nezkušenost aktérů docela fungovala, i když mluvičské party poněkud nabyly vrchu nad zručností vodičskou (např. nápad s vodičem, který speciálně vodí pouze vodníkovy ruce, by si žádal přesnější propracování). Nicméně představení jako celek působilo sympaticky a naznačilo předpoklady dalšího růstu kvality. I tady jiskra může přerůst v plamen.

Nečekaně posledním souborem přehlídky se, vzhledem k zmíněné absenci souboru Zvoneček, stal druhý soubor **DDM Mladá Boleslav Jitřenka**, který černodivadelně realizoval 150 let starý text Aloise Gallata *Šnofonius a Mordulina* jako rozvernou grotesku. Tento záměr sice boleslavští aktéři zcela nenaplnili - už vzhledem ke svému adolescentnímu věku ani nemohli. Ale díky velice propracovanému celkovému provedení mluvičských i vodičských partů, které podtrhly humor a nadsázku předlohy, i výtečných kostýmů (**J. Píknr** a **M. Šindelářová** - čestné uznání) je konečný výsledek velice dobrý a plným právem si odnesl

hlavní cenu 34. festivalu pražských amatérských loutkářů. Nelze ovšem zamlčet, že na práci obou mladoboleslavských souborů (ten mladší - **Kašpárek** - porota ocenila aspoň jako celek čestným uznáním) mají lví podíl **manželé Vidlařovi**, kteří se tomu cílevědomě věnují už desátým rokem - a výsledky se dostávají, ačkoliv je každoročně „postihuje“ zákonitá výměna členů - za odcházející na vyšší typy škol přicházejí úplní začátečníci - tato práce vlastně nikdy nekončí. Takže čestné uznání nemůže jejich práci nikdy plně docenit. Držme palce, ať jim dlouho vydrží jejich elán a obětavost.

Miroslav Langášek

4. ROČNÍK FESTIVALU PANA PIPA

– Mladá Boleslav

ČECHOVA OLOMOUČ 7.–8. 11. 2009

Jitřenka „Šnofonius a Mordulina“
„Kabaret“

ROLNIČKA ÚPICE

Jitřenka „Sněhurka a sedm permoníků“

Prestižní festival Čechova Olomouc přivítal loutkářský soubor Jitřenka z mladoboleslavského Domu dětí a mládeže

Mladá Boleslav – Divadelní víkend prožili členové loutkářského souboru Jitřenka z boleslavského Domu dětí a mládeže. V Olomouci se totiž konal 19. ročník tradičního loutkářského festivalu Čechova Olomouc a mezi devět pozvaných souborů patřila i letos mladoboleslavská Jitřenka. V sobotu 7. listopadu odpoledne se divákům představili mladí herci inscenací *Šnofonius a Mordulina* a večer vystoupili na společenském večeru. Zde předvedli zejména loutkářům z Čech a Moravy část svého za-

hraničního programu *Kabaret*. V obou případech byli odměněni nejen potleskem, ale i osobním uznáním ze strany renomovaných loutkářů, kteří pozorným a porovnávacím okem hodnotili lehkost a zároveň přesnost hereckého provedení, ale i nápaditost a režijní ztvárnění obou inscenací. Byl je olomoucká přehlídka nesoutěžní, je zcela určité vysoce prestižní, je zcela sice nesedí odborná porota, ale převážná většina publika jsou lidé, kteří mají s loutkářstvím co do činění. Slova uznání padla i

na adresu Domu dětí a mládeže za podmínky, které pro činnost souboru vytváří. Mladá Boleslav byla citována po celé dva dny nejen díky dojmům z představení, ale i proto, že mnozí pořadatelé a loutkáři byli svědky toho, jak mladí dokáží technicky zvládnout stavbu scény včetně ozvučení a osvětlení a s jakou souhrou umí zase vše složit, zabalit a naskládat do aut. A věřte, není těch věcí málo. Odborný pohled na vystoupení Jitřenky v Olomouci se určitě dozvíme v některém z příštích čísel časopisu *Lout-*

kář. Rádost z úspěchu podtrhuje i fakt, že Jaroslav Vidlař, který soubor po umělecké stránce vede, pochází z Olomouce a první zkušenosti s loutkami získal ještě jako dítě právě v olomouckém loutkářském souboru. Na doprovodné výstavě se potkal dokonce s historickým *Kašpárkem*, v němž ve svých dětských loutkoherckých začátcích hrál.

Hana Vidlařová

Účast na festivalech byla pro oba soubory vždy silně motivující i značně prestižní. Byl to takový jemný bičík, protože pozvání na festival představuje vždy uznání úrovně souboru a jeho zařazení mezi tradiční loutkářské spolky přináší nové cenné zkušenosti. Festivalové představení je vždy zkouškou vyspělosti souboru. Musí se zvládnout nervozita, stavba scény i kritická slova poroty.

A jak to vše vidí, dnes již s odstupem, jedna z členek souboru?

MÝCH OSM LET V SOUBORU ANEB JAK SE NAUČIT VIDĚT VE TMĚ

Vzpomínat na léta strávená v souborech Jitřenka a Kašpárek je pro mě krásné a obtížné zároveň. Krásné z toho důvodu, že vím, že lepší dětství a dospívání jsem si snad ani nemohla přát. Strávila jsem je v partě skvělých lidí, se kterými jsme zažili plno legrace – ať už na nekonečných víkendových zkouškách před premiérou nebo na táboře pod stanem mezi potokem a latrinami, na zájezdech ve francouzském Aubergenville nebo české Bělé pod Bezdězem. S odstupem mi přijde zvláštní, že dobrá nálada a zábava vládla i při tak neoblíbené činnosti, jako je nakládání a vykládání loutek, rekvizit, kostýmů, závaží, koberce, stojanů, světel...

Byli jsme prostě jeden tým, který držel při sobě. I když nás bolelo celé tělo po celodenní zkoušce, věděli jsme, že potlesk při děkovačce všechno vynahradí. Pravda, následná kritická přednáška pana Vidlaře nás zase vrátila z nebeských výšin zpátky na zem, případně na naše oblíbené schody v DDM, přesto to však stálo za to.

Na začátku všeho bylo zapálení několika pubertáků a jedné milé osůbky, jejíž jméno je Martina Večeřová. Neměla to s námi ale vůbec snadné. Byla to právě ona, kdo mě a tu partu „vysloužilých“ naučila herecké kázni: Nikdy si nesundavej kuklu, i kdyby tě oči pálily sebevic! Narazit do stojanu nebo si hodit potmě na nohu závaží nic není, bude hůř! Přijít na zkoušku v bílých ponožkách je čirá hloupost! Přejít v černodivadelním kostýmu před kulisou je vyložene blbost! A vyslovovat na divadle slova „jsem, jsi, jsme, jste, jsou“ s „j“ na začátku je skoro na pohlavek.

Za těch deset let prošel zakládající soubor Kašpárek velkou změnou. Především se rozmnožil a vznikla z toho Jitřenka neboli „ti starší“ a Rolnička neboli „ti nejmladší.“ Vyjmenovávat všechna získaná ocenění by nemělo valného

smyslu, protože to jsou jen slova. Důležitější je to, co k nim vedlo, vede a jistě ještě dlouho vést bude. Bylo to právě výše zmíněné přátelství, nadšení a dřina, které mají na svědomí, že divadelní soubory při DDM letos slaví své desáté výročí. Přestože se herci obměnili, duch souboru zůstal. Korunu všemu nasazuje pan Vidlař s paní Vidlařovou, kteří jsou (alespoň podle mě) pro soubor nepostradatelní a kteří tu „bandu pubertáků“ dokážou proměnit ve skvělý a fungující divadelní soubor.

Obtížné bylo pro mě toto vzpomínání z jednoho jediného důvodu, a to proto, že se mi po těch letech stýská (jakkoli pateticky to může od dvacetiletého člověka vyznít.) Čas ale už nikdy nevrátíme, proto my, kteří už jsme se rozprchli do světa, buďme rádi, že jsme ta léta prožili tak příjemně, a vy, které to „rozprchnutí“ teprve čeká, si to užijte naplno, ať můžete za pár let vzpomínat stejně jako já. (Přestože se vám to dneska zdá možná přehnané.)

Jana Markupová

MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE A REPREZENTACE V ZAHRANIČÍ

Zahraniční zájezdy patří mezi prestižní záležitosti a s výjimkou let 2001 a 2009 se týkaly výslovně souboru Jitřenka. Vedoucím i dětem přináší nezapomenutelné zážitky nejen umělecké. Všechny zúčastněné oslovují chvíle strávené v zahraničí jakousi kosmopolitní vibrací. Nejspíš proto, že se vždy setkáváme u našich hostitelů s přívětivou pohostinností a vstřícnou lidskostí.

Na adresu dětí je poctivě říci, že reprezentovaly své město ve všech ohledech bez zaškrbnutí.

2001

- 7.–14. 4. – Mladá Boleslav
- Listopad – Dieburg (SRN, Hesensko)
Dva týdenní pobyty zaplnily perné divadelní zkoušky. Výsledek však viděli pouze diváci v Dieburgu, v Mladé Boleslavi se představení neuskutečnilo. Projektu se zúčastnili: Christian Fäth, Nikola Reinitzer, Evelína Wilkening, Anna Kuhn, Christina Weschenbach, Melanie Faust, Petr Nedvěd, Kateřina Ginzlová, Nelly Gierlovská, Tatiana Havlíková, Vlasta Šléglová, Jaroslav Vidlař, Hana Vidlařová, Paul Huttarsch

2002

- 5.–10. 11. – Dieburg (SRN, Hesensko)
Do Dieburgu jsme přijeli s programem již téměř nastudovaným. Týdenní společná práce byla zaměřena hlavně na dosažení souhry s německými loutkoherci. Protože se s černým divadlem setkali už v minulém roce, tak se vše podařilo. Představení v Ludwigshall vyvolalo ovace u publika a vřelé uznání od představitelů města. Projektu se zúčastnili: Jana Markupová, Petra Kovandová, Jana Brožová, Martina Kredbová, Veronika Bařková, Eva Dovinová, Petr Nedvěd, Daniel Štochl, Christian Fäth, Nikola Reinitzer, Evelína Wilkening, Christina Weschenbach, Anna Kuhn, Jaroslav Vidlař, Paul Huttarsch, Hana Vidlařová

2003 – k této kapitole patří i další prezentace naší činnosti před zahraničními návštěvami.

**NEOBVYKLOU NÁVŠTĚVU PŘIVÍTALI PRACOVNÍCI DOMU DĚTÍ A MLÁDEŽE „NA VÝSTAVIŠTI“ V MLADÉ BOLESLAVI
V PONDĚLÍ 24. 3. 2003 (převzato z článku Boleslavský deník – autor ing. M. Králík)**

boleslavský **deník**

V rámci projektu přeshraniční spolupráce byli do České republiky pozváni zástupci ministerstev školství a zástupci organizací mládeže ze země Beneluxu...

...Delegace se seznámila podrobně s činností DDM...

Návštěva se protáhla do pozdních večerních hodin, kdy si na své přišli i milovníci umění. Představení dětského loutkářského souboru JITŘENKA bylo labužnickou tečkou za celým odpolednem...

**Dopis zasláný vedoucím delegace
na adresu města Mladá Boleslav**

Naše delegace byla velmi potěšena návštěvou Domu dětí a mládeže v Mladé Boleslavi. Nejvíce na nás zapůsobilo ohromné množství různých aktivit, které pro děti a mládež DDM nabízí. V některých z nabízených aktivit dosahují děti výborných výsledků. Měli jsme možnost spatřit některá z děl, která vznikla v keramických kroužcích a zejména jsme byli ohromeni

úrovní a nápaditostí souboru černého divadla, které oceňujeme i po stránce jeho jedinečnosti.

Zvláště bychom chtěli ocenit přístup pani ředitelky Vidlařové, která svým vnitřním motorem dokáže řídit tak velkou a různorodou instituci. Rovněž bychom chtěli poděkovat za srdečné přijetí ze strany pracovníků DDM, jakého se nám dostalo.

Věříme, že se na práci DDM v Mladé Boleslavi a v podobných centrech pro mládež v našich zemích najde styčná plocha pro možnou spolupráci a chtěli bychom tímto nabídnout pomoc při vyhledání partnerů pro budoucí spolupráci v našich zemích.

Zvláště pozitivně hodnocené postřehy:

- kreativita práce v DDM,
- nadšení, obětavost a energie pracovníků s mládeží
- pořádek a estetický dojem ze zařízení pro děti a mládež.

V další práci s dětmi a mládeží Vám přejeme mnoho dalších úspěchů!

Hilde Van Dyck, Ministerstvo školství a mládeže, Belgie

2004 – Ocenění, kterým jsme byli v tomto roce poctěni, nás povzbudilo k další spolupráci.

Za vaši příkladnou a angažovanou spolupráci při mnoha setkáních německé a české mládeže a při projektech jako je například vytvoření videofilmu nebo inscenace černého divadla rozhodlo krajské předsednictvo Evropské unie udělit

EVROPSKOU CENU 2004

**Dětskému a mládežnickému zařízení v Dieburgu
a Domu dětí a mládeže v Mladé Boleslavi**

Správnění a partnerství jsou nepostradatelnou základnou evropské mírové spolupráce. Jsou stálou podporou pro všechna politická úsilí směřující k výstavbě evropského domu.

Dieburg 27. května 2004

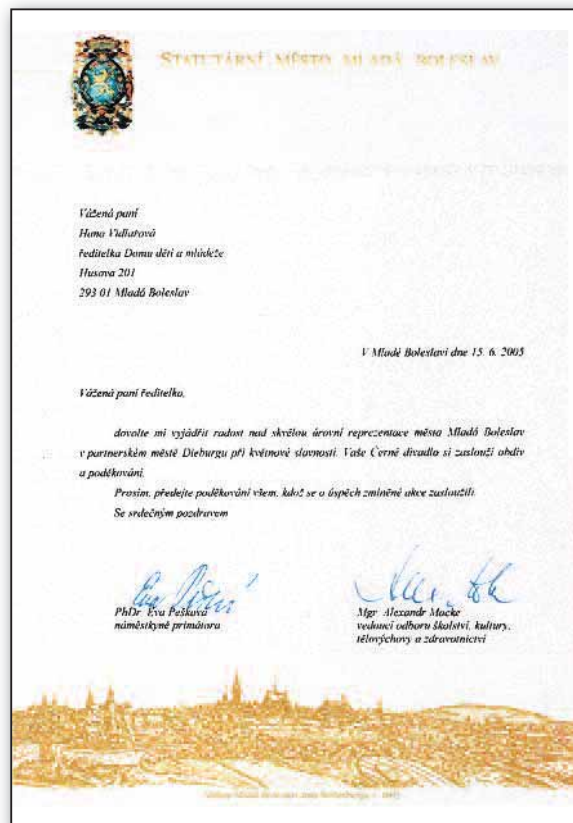
2005 – Dieburg (SRN Hesensko)

Další společný projekt – česká a německá mládež se sešla opět na dvou týdenních setkáních. Dubnový pobyt německé mládeže v Mladé Boleslavi vyvrcholil českou premiérou pohádky Krakonoš z repertoáru souboru Jitřenka, tentokrát však byla pohádka uvedena v německém jazyce. 28. května se konala premiéra v Dieburgu. Zde nás trochu zaskočilo venkovní pódium a čas představení. Čas těsně před půlnocí není zrovna obvyklý pro uvedení pohádky. Měli jsme obavy že nepřijdou diváci. Mládeži tleskalo cca 500 malých i dospělých diváků.

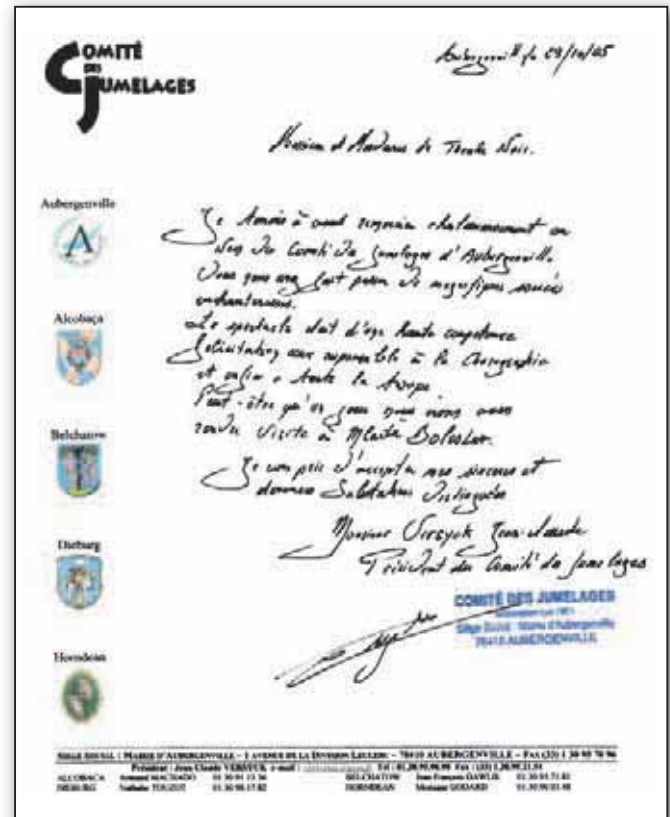
Projektu se zúčastnili:

Annika Brehm
Lea Krapp
Tanja Nebel
Sarah Carina Petri
Nina Roth
Philip Röttscher
Daniel Stubba
Jana Markupová
Blanka Dolečková
Kateřina Pažoutová
Adriana Sroková
Martina Kredbová
Daniel Štochl
Jiří Pešek
Petra Kovandová
Karolína Faltová

2005 – Aubergenville (Francie)

Pozvání k hostování v příjemném městečku nedaleko Paříže přišlo na základě úspěchu v Dieburgu. Doufali jsme, že se nám podaří zapojit do našich projektů i mladé Francouze, ale tento záměr zůstal bez naplnění. Pro představení v Aubergenville dostal „Kabaret“ novou podobu – rozšířil se o nová čísla na francouzské písně.

2006 – Pezinok (Slovensko)

V partnerském městě zahrál soubor Jitřenka pro děti pohádku „Krakonoš“ a pro středoškolské publikum inscenace „Vodník“ a „Kabaret“. Vystoupení měla spontánní ohlas u publika a přítomný primátor Mladé Boleslavi Mgr. Svatopluk Kvaizar nám přišel poděkovat za reprezentaci města.

2007 – Dieburg (SRN, Hesensko)

Nový program s názvem POZVÁNÍ vznikl účelově k 10. výročí spolupráce partnerských měst. Ve skladbě programu byla zachována koncepce Kabaretu, přibily nové vstupy a celý program byl propojen komentářem, který při provedení v Německu musel Michal Bělka zvládnout v němčině a v Mladé Boleslavi Julia Pieper česky. V Mladé Boleslavi konferoval Michal Bělka společně s Petrou Matějovskou celý gala večer dvojjazyčně.

Paul Huttarsch, Karolin Hulitz, Vanessa Pföhler, Julia Pieper, Chantal van der Meer, Roald Kaiser, Kveta Eisenreich, Markéta Růžičková, Jiří Pešek, Jonas Neumann, Jaroslav Vidlař, Pavel Řezáč, Hana Vidlařová, Adriana Sroková, Kateřina Pažoutová, Jana Markupová, Karolína Faltová, Kristýna Kofránková, Michal Bělka, Jakub Růžička.

2009 – 17.–21. 6. 2009 Pezinok (Slovensko)

Tentokrát do partnerského města vyjela převážná část souboru Kašpárek, doplněná posilami z Jitřenky. Nejmladšímu účastníkovi bylo 9 let, ale tuto náročnou výpravu zvládl. Na festival pouličního divadla jsme dovezli inscenace O pokažené válce a Pyramus a Thisbé. Pro školy jsme zahráli pohádku Vodník a duše v klasickém divadelním prostředí. A protože festival zsmkl, představení určená pro venkovní produkci se nakonec přesunula do divadelního sálu. Publikum bylo skvělé a při zpáteční cestě už u Brna děti žadonily, zda bychom nemohli jet zpět. Dobré vysvědčení pro hostitele. Odváželi jsme si nejen hezké vzpomínky, ale i první cenu za improvizaci v soutěži Improliga.

LOUTKÁŘSKÉ PŘIZNÁNÍ

Vratislav Houštecký, tiskový mluvčí DDM: Jméno Jaroslava Vidlaře jste určitě mnohokrát četli v titulcích pohádek, které produkovala Československá (později Česká) televize. Kdo by si nevzpomněl na dva nezbedné opičáky Hupa a Hopa, čertíka Bertíka, Včelí medvídky nebo nestárnoucí „Jüheláky“. To je namátkou jen několik postavíček, které Jaroslav Vidlař přivedl na televizní obrazovku. K těmto televizním rolím se řadí i další, ztvárněné na divadelním jevišti. Je to osobnost, která bezesporu významně ovlivnila vývoj našich loutkářských souborů a jeho pedagogické a umělecké působení ovlivnilo nejen děti působící v souborech, ale i nejbližší spolupracovníky a přeneseně i diváky. Položil jsem Jaroslavu Vidlařovi několik otázek, týkajících se jeho profese a zde je jeho odpověď:

Moje první loutkářské začátky slavné nebyly. V necelých devíti letech mne režisér pověřil v tradičním loutkovém divadle Kašpárkova říše v Olomouci-Hejčíně drobnou rolí vodníka. Marionetou, sice při délce nití 180 cm, jsem měl za úkol vynořit se mírně nad hladinu, pronést krátkou větu a ponořit zpět. Nepovedlo se. S loutkou jsem takřka vyletěl asi 20 cm nad kulisu rybníka a bylo usouzeno, že mi raději svěří další významnou funkci. Skončil jsem u opony. Postupem času jsem se ale vypracoval již k loutkohereckým úkolům a byl jsem nakonec poctěn významnou rolí – Kašpárka. Prokousal jsem se gymnaziem až k maturitě, kdy se naskytl další problém. Co potom? Náhoda přispěla. Do Olomouce dosti často jezdili k odborným přednáškám tehdejší hvězdy loutkářského nebe – Dr. J. Malík, Dr. E. Kolár, V. Cinybulka, O. Rödl.

Na přímiluvu V. Cinybulka u mých rodičů (i když velice hlasitě prohlašovali, že „nechtějí mít v rodině komedianta!“) jsem podstoupil zkoušky na loutkářskou katedru při divadelní fakultě AMU v Praze. Uspěl jsem a po čtyřech letech studia jsem přijal angažmá v Československé televizi, kde se právě vytvářela loutkoherecká skupina. Dodnes jsem rád, že jsem zůstal a že mohu bez přestávky zde působit již jedenapadesátou sezónou. Mezitím jsem si na několik roků „odskočil“ vyučovat marionetářskou techniku na loutkářskou katedru DAMU, ale stále jsem cítil potřebu přímého kontaktu s divákem. V několika inscenacích v Národním divadle v Praze byl pověřen režii můj kamarád Vašek Hudeček, jinak zarputilý amatérský loutkář, a doslova „propašoval“ na tuto scénu i loutkové party (Hadrián z Římsů, Fidlovačka, Hrátky s čertem). Pozval mne ke spolupráci a tak jsem díky tomuto významnému režisérovi mohl sdílet atmosféru s významnými herci Zlaté kapličky.

I během studií jsem udržoval kontakt s tou důležitou, ohromnou skupinou tvůrců – amatérskými kumštýři, formou ne-

spočetných odborných porad či ve funkci lektora při soutěžích, přehlídkách. Díky tomuto vztahu dodnes mám výborné kamarády.

Stále si „udržuji kondici“ v České televizi v rolích u předškoláků oblíbené Kouzelné školky nebo populárních postav Jů a Hele. Ve slavné inscenaci Karla Brožka „Don Giovanni“ v titulní roli jsme v červnu 2009 oslavili čtyřtisící reprízu. Tato inscenace je produkována společností Mozart Open a hraje se v pražské Říši loutek.

V současnosti se doslova bavím s nadanými dětmi a teenagery v loutkářských souborech DDM, kde se s mojí manželkou snažíme tuto skupinu kulturně kultivovat formou různých druhů technik loutkového divadla. Zúčastňujeme se mnoha přehlídek v republice a svoje umění naše dva soubory předvádějí při veřejných představeních. Snad nám ten přívětivý vztah ještě delší dobu vydrží.

NÁŠ REŽISÉR

Náš milovaný „rejža“ je pro nás autorita se skvělým myšlem pro humor.

Před začátkem zkoušek je jako náš kamarád. Povídáme si o tom, co se stalo ve

škole či co se událo zajímavého. Když ovšem začne zkouška, je z něj zase náš režisér. Své představy o tom, jak bychom měli své role hrát, nám i názorně předvede, a když se mu něco nelíbí,

upřímně nám řekne, že je to prostě nevhodné („blbé“). Pokud nás tlačí čas při zkoušení nějaké hry, bývá o něco přísnější a více se zabývá detaily.

I přesto, že někdy bývá na zkouškách dusno, máme ho rádi a vážíme si ho!

Anna Lhoťanová

Když jsme byli v Praze v Říši loutek na představení a všichni pana Vidlaře oslovovali pane profesore, znovu jsem si uvědomila, s jak velkým člověkem mám tu čest a že je velká náhoda, že se „zahazuje“ s nějakým malým souborem z Boleslavi. Jsem ráda, že náš divadelní soubor vede, a myslím si, že si ho ani nezasloužíme. I když nás občas hodně zkritizuje (ale ono to fakt pomáhá, protože se pak víc snažíme), tak ho máme všichni moc rádi.

Markéta Růžičková

Potřebujete pomoc odbornou nebo lidskou?! ...potřebujete slyšet hřejivá slova nebo nakopnout do činnosti?! ...máte nějaký problém, nebo skvělý nápad... máte za kým jít! ...

Pan Vidlař je člověk, kterého si velice vážím. Člověk, bez kterého čtvrtěční odpoledne není čtvrtěčním odpolednem. Člověk, který vám všední věci absolutně znevšední. Zkrátka, netrvá to dlouho a zvyknete si na něj :-)...

Karolína Faltová

ODBORNÁ SOUSTŘEDĚNÍ

Bez těchto soustředění by nebyla naše divadelní parta tak sehraná a vnitřně spojená. Letní i podzimní soustředění pro nás sice znamená docela vydatnou a vážnou hereckou práci, ale také společnou zábavu a zážitky. Připravujeme se na novou sezonu, natáčíme filmové skeče podle vlastních scénářů, hrajeme na hradech a zámčích v okolí tábora, ale hlavně jsme spolu a mnohdy v úplně jiných rolích.

NA SAMOTĚ U LHOTKY (Anička Lhoťanová)

Bylo léto, dvoutisícího osmého roku,
a pod Lhotku, kde tábor stojí,
boleslavští herci přijíždějí,
každému dojetím slza zaleskne se v oku.

Krásně domů přivítání
a douškem deště osvěžení,
vykročili Jitřenky a Kašpaři,
na půdu Cibulových jitrnic,
kde z městských zvuků neslyšíte nic
a kde chutná vše co se uvaří.

Poté co stroj času sestrojen byl,
do různých období nás dopravil.
V pravěku nás lekal mamut veliký.
Zdolali jsme ho však společně.
A když dopek se konečně,
všichni nacpali si svoje pupíky.

Zažili návštěvu mimozemských bytostí.
V kosmické lodi mezi hvězdami letěli,
pár vesmírných modulů rozbili ač nechtěli
a k měsíci se vydali s radostí.

Jindy zase čekala nás Antika,
Pompeje my viděli jsme zanikat.

Vyslali nás do temného bludiště,
v němž naštěstí nikdo se neztratil,
však další úkol nás plně uchvátil.
Hledali jsme mumiino bydlíště.

Také žasli jsme nad pitvou
provedenou doktorem Jeseniem,
dalekohleděli jsme s Gallileem
a prošli středověkou bitvou.
Jako rytíři se bili,
nakonec všichni zvítězili.

Odpoledne my bavili se v čase cestováním.
Od rána však trápili se jiným zaměstnáním.
Se Šnofounem Jitřenka se mordovala.
Mordulíny měli všichni plné zuby,
občas něco vtipného vypadlo nám z huby.
Kašpárátka také pilně trénovala.

Protože každý z nás je herec kočovník,
Jitřenka vydala se zahrát na Točník.
Že Točník dole a Žebrák nahoře jest
my přesvědčení opravdu byli.
Nakonec správně jsme nahoru dorazili,
ale dřina to byla na mou čest.

Dnů posledních užili
jme si maximálně,
každý choval se tak
trochu nenormálně.
Na řadu přišlo i
člbrdo,
to byla legrace.
I večere sklídila ovace,
chybělo jen vejce na
tvrdo.

Nikomu z domova pryč
nechtělo se.
Tělo na tělo loučíme se.
Říkáme si:
„Proč už je konec?!“
Táboru zvoní zvonec.

NAŠE VÝROČNÍ CENY

Výroční ceny uděluje tým vedoucích souborů. Jsou oceněním nejen tvůrčích schopností dětí, ale vyjadřují i celkový vztah jednotlivce k souboru. K názvu výroční ceny „**STANDA**“ (standardně dobrý amatér) jsme se dopracovali tak trochu pozpátku. Původní nápad OSKAR jsme po prvním roce zamítli jako plagiát. Zvolili jsme název, který vychází ze jména kmotra DDM – akademického malíře a grafika Stanislava Holého. Fantazie, lehkost a vypointovanost sdělení, které vkládal do svých grafik a obrázků, jsou právě tím, co chceme pěstovat v našich mladých kumštýřích. Na výroční cenu **STANDA** dosáhnou ti, kteří do svých rolí dokáží opravdu vložit prožitek, emoce a se souborem skutečně souznít.

Protože ocenění vždy povzbudí a pohladí, mají i začátečníci oč usilovat. V mladším souboru se uděluje „**KAŠPÁRÁTKO**“. Jeho získání je první veřejné uznání, pochvala za úspěšně zvládnutou roli a zároveň upozornění, že by se z eléva mohlo i něco vyklubat.

PŘEHLED DRŽITELŮ VÝROČNÍ CENY STANDA

2005

Bát'ková Veronika Markupová Jana Štochl Daniel

2006

Bělka Michal Markupová Jana Růžičková Markéta
Faltová Karolína Martínková Lucie Žitný Dominik
Lhoťanová Anna Pažoutová Kateřina

2007

Bělka Michal Lhoťanová Anna Pažoutová Kateřina
Holková Eva Markupová Jana Růžička Jakub
Kofránková Kristýna Pešek Jiří Růžičková Markéta

2008

Bělka Michal Preislerová Tereza Řezáč Pavel
Faltová Karolína Růžička Jakub Salaquardová Petra
Lhoťanová Anna Růžičková Markéta

ÚSKALÍ DĚTSKÝCH A MLÁDEŽNICKÝCH SOUBORŮ ANEB JAK KAŠPÁREK PŘESKOČIL A ZACHRÁNIL JITŘENKU

Každý z uplynulých roků byl jedinečný a tuto jedinečnost jim vtiskly děti. Jejich chuť (a někdy i nechut') přijmout normy souboru a zákonitosti divadla za své. Ve skupině čítající cca 30

osob se sejde 30 osobností a není vždy jednoduché naladit je na stejnou notu. A tak oba soubory prožívaly někdy svá dobrá i méně dobrá tvůrčí období. Určitá krize se dostavuje v pravidelných intervalech, kdy zkušení herci dospějí k maturitě či odcházejí na střední školy do jiných měst.

Nejsložitější období zažíval soubor Jitřenka v letech 2006 až 2007, kdy nastala první vlna odchodů studentů. V těchto letech se naopak prosadil soubor Kašpárek, jehož mladší členové ještě nebyli zasaženi starostmi studijními, jejich pozornost neovlivňovaly taneční kurzy a s tím spojené další citové záležitosti. V roce 2006 se dokonce probojoval až na celostátní přehlídku loutkářských souborů v Chrudimi. Díky tomuto dorostu, který kompletně na podzim roku 2007 přešel ze souboru Kašpárek do Jitřenky, byla zachována kontinuita tvorby souboru Jitřenka, aniž by to diváci zaznamenali. Pro soubor Kašpárek to sice znamenalo roční stagnaci, ale noví členové (tehdy ve věku 7–10 let) se velice rychle od svých starších kamarádů učili a už v roce 2008 se představili s novou inscenací.

S tímto scénářem se bezesporu potýkají všechny dětské soubory. My však máme velkou výhodu v tom, že tvoří a žijí pospolitě, a tudíž jsou schopni velmi rychlé regenerace.

A tak si přejme, aby tomu bylo tak i nadále.

Teď už si nepamatuji, jestli bylo teplé letní nebo studené zimní odpoledne, ale my jsme zrovna stáli na jevišti a hráli jsme druhý obraz inscenace. Chaloupka, okno, lavička a dveře, kte-

rymi měla vejít na jeviště zlá baba ježibaba. S touto loutkou jsme to teplé letní nebo studené zimní odpoledne hráli já, jako pomocný vodič, a Ája (Sroková), jako hlavní vodič. Ta také loutce propůjčovala svůj hlas. Nikdy jsem příliš nevěřila vratkému stojanu s dveřmi a teď se to stalo! Ája vlétla ladným pohybem s loutkou na jeviště a vratký stojan spadl. Jenže ještě než se s velkým „buch“ dotkl země, praštil Áju a potom mě přes hlavu. Vsadím se, že všichni na jevišti museli slyšet naše tiché „au“, ale diváci slyšeli jen Ájino (řekla bych skvěle) zamáznutí této nečekané situace.

Loutka se totiž našťavaně otočila po spadlém stojanu, rázně si dala ruce v bok a vyrovnaným hlasem s kapkou vtipu prohlásila: „To snad není možné!!! Už zase ty dveře! Už zase budu muset volat opraváře!“ ...dále už jen matně lovím z paměti, ale tuším, že prohlásila něco, jako že si ty opraváře volat nemusí,

když je to kouzel-schopná žena a stojan se najednou postavil. Ája tiše poděkovala dobré duši v černém prostoru a dál se věnovala představení.

Na tuto událost velice ráda vzpomínám. Na to, jak dokázala Ája hbitě a vtipně zareagovat a pobavit.

Petra Niklová

Je tomu již téměř osm let, co se mi naskytla možnost přijít se podívat na zkoušku loutkářského souboru Jitřenka. Bylo mi čer-

stvých patnáct a myslela jsem, že spasím svět. Ze začátku jsem byla v rozpacích, bylo to prostě něco jiného. Něco, co jsem neznala. Využívala se tam černodivadelní technika, o které jsem do té doby neměla ani ponětí.

V souboru jsem působila necelých pět let. Když jsem ty lidi – svoje kamarády a všechny ostatní, opouštěla z důvodu studia na vysoké

škole v jiném městě, nesla jsem to těžce.

Avšak tenkrát v těch patnácti bych nevěřila tomu, že to, co zaziji díky souboru, to mi zůstane ve vzpomínkách, krásných vzpo-

mínkách, navždy.

Hodně se cestovalo, jezdilo do zahraničí i po Čechách. Letní soustředění na Lhotce patřila mezi nejkrásnější zážitky, které mám. Ona vlastně většina krásných zážitků z mého života je spojena s Jitřenkou.

Dodnes se do souboru ráda vracím, byť jen jako divák. Dodnes se scházíme s bývalými „kolegy a kolegyněmi“. A dodnes si stále máme co říct. A při vzpomínkách se všichni velmi pobavíme.

Když mi paní Vidlařová napsala, že by ráda měla vyjádření od bývalých členů souboru, honilo se mi hlavou plno myšlenek. Co já napíšu? Byla by toho spousta a vydalo by to možná i na knihu, ale teď, když mám tu možnost, ráda bych alespoň poděkovala všem, kteří mi umožnili prožívat ty krásné okamžiky v souboru.

Jsem ráda, že se můžu stále vracet, že jsem poznala nové kamarády a ostatní, kteří se na činnosti souboru podíleli. Paní Vidlařovou, pana Vidlaře, pana Hromátku, paní Šindelářovou a další.

Petra Kovandová

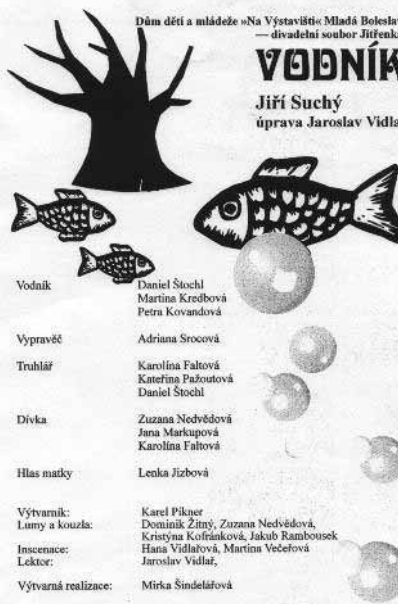

PLAKÁTY A POZVÁNKY

Dům dětí a mládeže «Na Výstavišti» Mladá Boleslav
— divadelní soubor Jiřetina

VODNÍK

Jiří Suchý
úprava Jaroslav Vidlař

Vodník
Daniel Štochl
Martina Křebková
Petra Kovandová

Vypravěč
Adriana Šrocová

Truhlář
Karolína Faltová
Katerina Pažoutová
Daniel Štochl

Divka
Zuzana Nedvěďová
Jana Markupová
Karolína Faltová

Hlas matky
Lenka Jizbová

Výtvarník:
Lamy a kouzla: Karel Plišer
Domiňák Žitný, Zuzana Nedvěďová,
Kristýna Kofránková, Jakub Rambousek

Inscenace:
Hana Vidlařová, Martina Večeřová
Jaroslav Vidlař,

Výtvarná realizace:
Mírka Šindelářová

LOUTKÁŘSKÉ DIVADELNÍ KROUŽKY **KAŠPÁREK JITŘENKA**

13. prosince 2008
zánek Vlnáře - 17 hodin

Alois Míkulka „O Pokažené válce“
Helena Beránková „Vodník a duše“

Dvě pohádky pro velké i malé diváky.
Hrají členové divadelních souborů Kalpírka a Jitřenka.

Průběžná vstoupka za finanční podpory
Středočeského kraje
a SRPD při DDM v Mladé Boleslavi.

Dům dětí a mládeže «Na Výstavišti» Mladá Boleslav
D.S. Jiřetina

Krakonoš

Autor: Karel Jangl
Úprava textu: Jaroslav Vidlař
Texty písní: Hana Vidlařová
Režie: Martina Večeřová, Hana Vidlařová
Odborná spolupráce: Jaroslav Vidlař

Hrají:
Bařková Veronika,
Dolečková Blanka,
Faltová Karolína,
Kovandová Petra,
Křebková Martina,
Markupová Jana,
Pažoutová Kateřina,
Roscová Katka,
Pešek Jiří,
Štochl Daniel,
Žitný Dominik

Zvuk: Hana Vidlařová
Technická spolupráce: Jaroslav Hromátka
Výtvarná spolupráce: Miroslava Šindelářová

Premiéra 5. 3. 2004
Mladá Boleslav

Divadelní soubor DDM Jiřetina pro velké i malé diváky se představí
v divadelní soutěži Vojtěcha Cinybulka „U nás v Kocourkově“

Úprava a režie: Jaroslav Vidlař
Hudba: Jiří Vlasák
Výtvarná úprava a masky: Josef Plišer
Kostýmní spolupráce a dekorace: Miroslava Šindelářová a Jaroslav Hromátka

Hrají: Miroslava Šindelářová, Jan Křepelka, Katerina Faltová, Adriana Šrocová, Katerina Pažoutová,
Jana Čecháková, Jiří Pešek, Zuzana Nedvěďová, Kristýna Kofránková, Miroslava Šindelářová, Dominik Žitný,
Zuzana Nedvěďová, Filip Nešpor

Pavilon DDM 3. března 2007
Časově představení v 17 hodin,
vstupné 40 Kč

U nás v Kocourkově

Vojtěch Cinybulk

26. 4. 2007
Pavilon-17.00

Představení
pro malé i velké diváky.

Vstupné: 40 Kč

Rezervace vstupenek a předprodej
vstupenek – Pavilon DDM,
info: Mgr. Hana Vidlařová,
tel. 724 585 145

Inscenace vznikla s finanční podporou
Středočeského kraje
a SRPD při DDM.

Mali i velcí komedianti
zvou

maminky a tatínky,
babičky a dědečky
tetičky a strýčky
sousedky a sousedy,
kamarádky a kamarády
a všechny příznivce

na
ČERNOU HODINKU
13. 12. 2007
v 17.00
do Pavilonu DDM

Vstupné:
vzorky vánočního cukroví

Vánoční těšení

BONUSY ANEB ZE ŽIVOTA SOUBORŮ

8

9

10

11

12

13

1. Hrad Točnick – děkovačka.
2. K rituálům letního soustředění na Lhotce patří závěrečný nanuk, nejlépe „jahodák“.
3. 2007 – Vítkovice – podzimní soustředění.
4. 2007 – Dieburg – doplníme síly před představením.
5. Bezdědice 2006 – s loutkami se učíme nejen hrát, ale také je vytvořit.
6. 2007 – Dieburg – čekáme na tmu.
7. 2008 – Lhotka – rytmus nám moc nešel, ale lektorka to přežila.
8. 2006 – Zbiroh – čekáme na diváky.
9. 2008 – Lhotka – Na dvoře krále Kdyby.
10. ...a opět se trápíme s výrobou loutek...
11. 2009 – Pezínok – znavení herci po dobrém obědě v čajovně.
- 12, 13. Mamuta jsme ulovili, upekli a snědli.

Naše cesty za diváky jsou vždy spojeny s náročnou dopravou. Kromě početné skupiny herců se musí dopravit i výprava hry a technika. Oba mikrobusey bývají opravdu naloženy až po střechu, ale vždy nás spolehlivě za účinné součinnosti řidičů dovezly na místo určení. A zde je patřičné poděkovat panu Zdeňku Trejbalovi, firmě S-MOBIL a všem partnerům, kteří přispěli na provoz mikrobuseů.

PODĚKOVÁNÍ

Milý čtenáři.

Prošel jsi s námi deset let naší bohaté činnosti. Při této rekapitulaci vyvstává mnoho vzpomínek na příhody veselé i na události plné nervozity, na milé chvíle strávené v partě stejně naladěných a rezonujících osůbek. Nezveřejnili jsme je, ale uschovali ve svém podvědomí jako bohatství, jako rodinný šperk. Zde může každý z nás čerpat motivaci a povzbuzení pro roky příští.

Je však na místě odhalit, kdo tento rodinný šperk pomáhal vybrušovat a leštit. Vedle DDM, který se k nám chová obzvláště mateřsky, patří poděkování zejména:

SRPD PŘI DDM

– za spolehlivou finanční i morální podporu činnosti obou souborů.

MĚSTU MLADÁ BOLESLAV

– za finanční podporu akcí Festival pana Pipa a Divadelní inventura a za finanční podporu aktivit týkajících se spolupráce s městem Dieburg.

STŘEDOČESKÉMU KRAJI

– za finanční příspěvní na realizaci nových inscenací.

Firmám **FORD BOSPOR** a **VAK MLADÁ BOLESLAV**

– za sponzorský dar.

JOSEFU PIKNEROVI

– za vstřícnost při výrobě loutek.

MIROSLAVĚ ŠINDELÁŘOVĚ

– za kreativitu a preciznost při vytváření kostýmů.

JAROSLAVU HROMÁTKOVI a **BOHUMILU MACHAČÍKOVI**

– za profesionální technické řešení výpravy inscenací.

JIŘÍMU VÁCLAVOVI

– za citlivý hudební doprovod k inscenacím.

VLASTĚ ŠLÉGLOVĚ

– za optimismus v nejistých začátcích této historie.

MARTINĚ VEČEŘOVĚ

– za spoluvytváření bohaté historie souborů.

RODIČŮM DĚTÍ OBOU SOUBORŮ, kteří respektují naše nároky na ně i na děti.

VŠEM ČLENŮM SOUBORŮ KAŠPÁREK A JITŘENKA, kteří ustáli náročné zkoušky a další komediantské útrapy.

Bez všech těchto po zásluze vyjmenovaných osob a institucí by nebylo o čem psát.

SEZNAM DĚTÍ, KTERÉ V SOUBORECH PŮSOBILY A PŮSOBÍ

1. Michal Bělka	28. Sabina Ludvíková	55. Eliška Ederová
2. Karolína Faltová	29. Blanka Dolečková	56. Martina Kusá
3. Jana Markupová	30. Jiří Pešek	57. Alžběta Housarová
4. Kateřina Pažoutová	31. René Rajtar	58. Pavel Stojka
5. Kateřina Roscová	32. Anna Lhoťanová	59. Martin Stojka
6. Miroslav Lhoťan	33. Markéta Růžičková	60. Daniel Vítek
7. David Rosca	34. Jakub Růžička	61. Jiří Kofránek
8. Zuzana Nedvědová	35. Dominik Žitný	62. Simona Suchá
9. Tereza Ritterová	36. Adriana Sroková	63. Klára Hřebíková
10. Lucie Páchová	37. Ivana Stehlíková	64. Lukáš Kábrt
11. Marta Medonosová	38. Dominika Štajnerová	65. Pavel Řezáč
12. Lenka Kopecká	39. Petra Niklová	66. Filip Nedbal
13. Denisa Erychlebová	40. Lucie Martínková	67. Jan Fridrich
14. Marcela Rajtarová	41. Kristýna Kofránková	68. Jakub Fridrich
15. Šárka Svobodová	42. Jakub Večeřa	69. Štěpán Pažout
16. Robert Vitz	43. Tomáš Prokop	70. Jana Pačesová
17. Babeta Prášilová	44. Tereza Vodseďálková	71. Luboš Salquarda
18. Kovandová Petra	45. Anna Jelínková	72. Daniel Holík
19. Martina Kredbová	46. Tomáš Horváth	73. Dominik Holík
20. Jana Brožová	47. Šárka Škodová	74. Karolína Keijsperová
21. Eva Dovínová	48. Eva Holková	75. Martin Keijsper
22. Petr Nedvěd	49. Filip Ryska	76. Denisa Klacková
23. Daniel Štochl	50. Jakub Rambousek	77. Adéla Fidrmucová
24. Lucie Nastoupilová	51. Anna Kulíková	78. Kristýna Zástěrová
25. Anna Sobotková	52. Lenka Jizbová	79. Bohdan Kubkin
26. Drahoslava Pánková	53. Petra Salaquardová	80. Martin Burger
27. Veronika Baťková	54. Tereza Preislerová	

SLUNEČNÍK – nepravidelný časopis Domu dětí a mládeže „Na Výstavišti“ Mladá Boleslav,
Husova ul. 201, 293 01 Mladá Boleslav, tel.: 326 323 281, 606 613 045, fax/tel.: 326 326 937, e-mail: ddm-mb@ddm-mb.cz

Toto mimořádné číslo vyšlo v prosinci 2009. Neprodejné.
Obsah sestavila a průvodní slovo sepsala: Mgr. Hana Vidlařová
Fotografie: archiv loutkářských souborů Jitřenka a Kašpárek
V publikaci jsou použity kresby akademického malíře Stanislava Holého
Sazba, grafická úprava: Jiří Procházka, Eva Pánková
Vytiskla Pardubická tiskárna Silueta, s.r.o.

LOUTKÁŘSKÝ SOUBOR „JITŘENKA“ – INFORMACE K ZAHRA NIČNÍMU ZÁJEZDU

- Termín:** 25.–31. 10. 2005
Cíl cesty: Francie – město Aubergenville (cca 30 km od Paříže ve směru na Normandii, dálnice A13)
Odjezd: 25. 10. v 11.00 od Pavilonu (sraz účastníků v 10.00 – nakládáme loutky a dekorace)
Návrat: 31. 10. v odpoledních hodinách
Ubytování: Dieburg – JUCA, Francie v rodinách
Stravování: Snídaně a večeře v rodinách (vzhledem k tomu, že hrajeme 2x večerní představení, budou to pravděpodobně večeře hodně pozdní), ostatní stravování si hradí účastníci.

Program zájezdu:

25. 10. **Odjezd do Dieburgu** – cca 600 km, zde přespíme.
Stravování: jídlo a pití na celý den s sebou, určitě budeme stavět v Rozvadově – lze si zde zakoupit teplé jídlo (naposledy za Kč).
26. 10. **Odjezd do Aubergenville** – cca 650 km
Celý den se stravujeme sami, tj. budeme stavět u rychlých očerstvení na dálnici. Pokud půjde cesta dobře a bez komplikací, ráda bych vám po cestě ukázala katedrálu v Remeši. Do Aubergenville bychom měli dorazit mezi 17. a 18. hodinou, abychom si stihli ještě prohlédnout jeviště a poznat co nás druhý den čeká.
27. 10. **Dopolední a večerní představení** – další program nechávám na hostitelích.
28. 10. **Dopolední a večerní představení** – další program nechávám na hostitelích.
29. 10. **Paříž** – památky, architektura – letem světem, protože 1 den na Paříž není nic moc, ale alespoň trochu nasajeme tu zvláštní atmosféru.
30. 10. **Odjezd do Dieburgu** – cestou se zase někde zastavíme a pokocháme
31. 10. **Návrat domů.**

S sebou nezapomeň:

CESTOVNÍ PAS!!! ZDRAVOTNÍ POJIŠTĚNÍ!!!

Spacák, divadelní kostým, drobný dárek do rodiny, která se o tebe bude starat (volte něco českého – CD, knížku o Praze – mají je v levných knihách, pohlednice MB nebo obce kde žiješ, dečku s výšivkou, vázičku, skleničku...).

Tak zkušeným cestovatelům nebudu připomínat, že je nutné mít
pohodlné oblečení na cestu a další osobní vybavu k přežití 7 dnů.

Finanční prostředky:

Na jídlo a pití, které si budeš případně kupovat by mělo nenáročnému stačit 15 Eur/den x 6 = cca 100 Eur.

Nesmíš je ovšem utratit za něco jiného. Ostatní náklady jsou v režii DDM a Středočeského kraje.

Rodičům poděkuj, že jsou tak hodní a vybaví tě na tuto cestu.

Zavazadlo bal z rozumem, ať se do těch aut vejdemé!!!!

